BIBLIOTECA ANTI-IUDEO-MASONICĂ

IN FAȚA PRIMEJDIEI

DE

I. C, CĂTUNEANU

PROFESOR UNIVERSITAR

DEPUTAT

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE „ARDEALUL" CLUJ.

Prețul 15 Lei

BIBLIOTECA ANTI-IUDEO-MASONICĂ

225338N

IN FAŢA PRIMEJDIEI

DE

I. C, CĂTUNEANU

PROFESOR UNIVERSITAR

DEPUTAT

1994

1

1993

BIBLIOTECA MUNICIPALA
— CLUJ —

225338

2000 1

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE „ARDEALUL" CLUJ.

R II-1130

Către cititor.

In această broşură se tratează o chestiune, care, în fine, după lungi străduinţe din partea puţinilor cunoscători, a ajuns să preocupe şi opinia noastră publică, trezită la realitate prin interpelarea făcută de Dr. Trifu la Cameră în ziua de 5 Februarie 1932: FRANCOMASONERIA.

Am strâns în publicaţia de faţă 10 articole, apărute între 1926—1931 în revista »INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ« de la Cluj. Denunţ din nou cititorului pericolul ce ascunde, pentru organizaţia noastră de stat, secta ocultă şi anticreştină, revoluţionară şi comunistă, servind interesele Jidovimii internaţionale. Cum lucrează Francmasoneria ne dovedesc Rusia bolşevică şi Spania de curând revoluţionară.

Ori-care vor fi piedicele puse de politiciani, fie ignoranţi fie interesaţi în această materie, semnele vremii arată că opinia publică se deşteaptă la lumina adevărului. Este un progres ce trebue salutat cu deosebită nădejde, pentru-că descoperă încă una una din multiplele laturi ale problemei jidoveşti.

Cluj, Februarie 1932.

I. C. CĂTUNEANU

Despre Francmasonerie[1])

Domnilor, prin cel d'intâi cuvânt ce am onoarea să rostesc înaintea Domniilor-Voastre, mulțumesc studenților mei someșeni pentru cinstea deosebită ce mi-a făcut chemându-mă la această serbare. Aruncându-mi privirea în sală, unde văd elita intelectualității românești din Dej, constat cu satisfacție că organizatorii acestei serate dansante au procedat așa cum spunea acum două mii de ani un vestit poet al nobilului neam din care ne tragem. Horațiu a scris versul rămas celebru: *ille tulit punctum qui miscuit utile dulci:* acela ajunge la țintă, care unește ce este folositor cu ceia ce este plăcut. Plăcerea este balul de astă seară. Utilul este faptul de a se fi întrunit la olaltă atâția exponenți ai sufletului românesc, contribuind prin aceasta la cultivarea simțului de *solidaritate națională*, care ne este absolut necesară spre a birui toate greutățile ce stau în calea consolidării României întregite.

Greutățile cari constitue cele mai mari piedici nu sunt de ordin material: acestea se pot înlătura prin muncă ordonată și stăruitoare; ci sunt acelea cari provin dintr'o criză de mentalitate, dintr'o concepție rătăcită, în contradicție și cu liniștita propășire a statului și cu interesele permanente ale neamului românesc. Declar că nu mă voiu ocupa cu felul schimbat în rău de a vedea și simți, ce s'a introdus printre noi prin efectul sguduirii provocată de războiul mondial.

---

[1]) Conferință ținută la Dej în ziua de 26 Decembre 1925, publicată în revista *Înfrățirea Românească* din 1 Febr. 1926.

Mă gândesc numai la munca ascunsă de pervertire a mentalităţii noastre politice şi creştine, începută de aproape două secole şi urmărită cu o perseverenţă diabolică de către secta *Francmasoneriei*. Voiu încerca să vă dau o sumară informaţie despre această societate ocultă şi să vă desvălui sufletul ei *nemărturisit*.

Nu voiu face nici *istoria* acestei organizaţii, nu voiu descrie nici *formele şi ritualul* cerut spre a deveni membru; nu voiu arăta cu date şi cifre nici ramificaţiile în care francmasonii au prins toate naţiunile ca într'o plasă inextricabilă. Asupra acestei chestiuni s'au scris biblioteci întregi. Nu detaliile ne interesează aici, ci instituţiunea în bloc şi programul ei de acţiune.

Organizaţia francmasonică este *secretă*. Ceia ce este secret este *suspect*, dă de bănuit, înseamnă că ascunde ceva ce nu este prudent a fi scos la lumina zilei. La francmasoni totul este învăluit într'un inpenetrabil mister, nu numai faţă de neofitul care încearcă a pune piciorul pe cea de întâi treaptă a „Templului", dar şi faţă de membrii vechi ajunşi la grade superioare în ierarhia masonică, ce se compune din 33 de grade. Francmasonul Dufresne spunea la 1840: *„Durata existenţei noastre masonice depinde de păstrarea riguroasă a secretelor noastre"*[1]).

Ceia ce leagă între ei pe toţi membrii acestei organizaţii secrete este *interesul* şi *jurământul înfricoşat*, depus la intrare şi mai alen cu prilejul înaintării în diferite grade.

Interesul masonilor rezultă din faptul, că membrii cei puternici ajută pe cei slabi, pe cei nevoiaşi, pe arivişti, ajută pe fiecare după trebuinţele şi aspiraţiile lui spre a-l lega mai strâns, prin recunoştinţă, faţă de organizaţie, şi astfel se desvoltă între membri o solidaritate pe cât de puternică pe atât de ocultă şi lipsită de orice scrupule.

---

[1]) Cf. Mgr. Turinaz, Episcop de Nancy, „Le grand péril de notre temps ou la Francmaçonnerie". Ed. II pag. 28.

Al doilea element de cimentare a puterii masonice este *jurământul*, coprinzând sancțiuni înfiorătoare, la cari promite neofitul că se va supune fără murmur, dacă va divulga ceva din secretele ce i s'au încredințat. Este știut că pedeapsa masonică se aplică în mod implacabil. Chiar dacă nu se execută așa cum se prevede în formula jurământului, ea vine cu siguranță față de membrul considerat ca trădător, vine aducând moartea în împrejurări misterioase, pricinuită de o mână invizibilă, pe care mai nici odată nu o descoperă poliția.

Iată formula jurământului cerut la admiterea în gradul de Ucenic și Tovareș la societatea zisă „Italia tânără":

„Jur înaintea arhitectului suprem al tuturor luminelor că nu voiu destăinui niciodată secretele, semnele, atingerile, cuvintele, doctrinele și uzurile Francmasoneriei, și că voiu păstra asupra acestora o tăcere eternă.

Promit și jur lui Dumnezeu că nu voiu trăda nimic nici prin condeiu, nici prin semne, nici prin vorbe, nici prin gesturi; că nu voiu face să se scrie, să se litografieze, să se graveze, să se imprime ceva; că nu voi publica vre-odată ceia ce mi s'a încredințat până în acest moment și ceia ce mi se va mai încredința în viitor. Mă oblig și mă supun la următoarea pedeapsă dacă îmi calc cuvântul:

Să mi se ardă buzele cu un fier roșu, să mi se taie mâna, să mi se smulgă limba din gură, să mi se reteze gâtul, cadavrul meu să fie spânzurat în lojă în timpul când se lucrează la admiterea unui nou frate spre a servi de baljocură a infidelității mele și drept spaimă pentru alții, în urmă să fie ars iar cenușa să fie aruncată în vânt, ca să nu mai rămână nici o urmă despre amintirea trădării mele".

Caracteristic și profund suspect este faptul că membrii unui grad nu știu de existența francmasonilor din alt grad, fiecare grad având programul lui de acțiune, iluminat de teorii, pe care gradul inferior nu este îngăduit a le cunoaște. Când francmasonul a ajuns sus de tot în gradul 33, nu-

mai atunci pentru ochii lui se ridică vălul care desparte treptele inferioare și din vârful piramidei masonice poate vedea în jos, fără ca el să poate fi văzut de jos. Așa dar, adevărații conducători masonici sunt totdeauna *invizibili*.

Compunându-ne din toate elementele lipsite de scrupule, egoiste până la ferocitate, ariviste și vanitoase, Francmasoneria își întreține agenții ei în toate stratele societății: de la ultimul lucrător de fabrică până la savantul cu renume mondial și până la capetele încoronate. Iată cum își mărturisește singură uriașa ei putere, pretutindeni nefastă: *„Organism viu, cu proporții gigantice, care strânge întreaga societate într'o imensă plasă, din care fiecare ochiu de plasă este un om, ordinul nostru își păstrează atotputernicia și se menține într'o formidabilă unitate grație disciplinei noastre, mulțumită obligației de a ține totul în secret și mulțumită jurămintelor noastre francmasonice"* (Vezi instrucția dată lui Garibaldi).

Conducerea *invizibilă* urmează două tactice spre a domina: față de membrii se păstrează o impenetrabilă taină; față de lumea din afară se cultivă o desăvârșită *hipocrizie*, în ce privește adevăratele scopuri francmasonice. Ceia ce se spune naivilor spre a intra în organizația împărțită în loji, purtând cele mai frumoase și promițătoare nume imaginabile, este diametral opus gândurilor ascunse ale instituției. Se vorbește de iubirea fără limite și fără condiții față de aproape, despre cel mai înalt sentiment al carității și umanității, despre înfrățirea universală, deducând de aici concluzia, că Francmasoneria întrupează cu desăvârșire spiritul de fineîacere. Se vorbește naivului despre patrie, despre democrație, de fericirea generală a omenirii, despre deliciile liberei cugetări în materie de credință religioasă, de zările aurii ale progresului social în care toată lumea va trăi ca frați sub regimul repartizării egalitare a tuturor bunurilor pământești. Cu asemenea idealuri se încălzește sufletul neofitului, care crede că în atari formule vagi și cu mesteșug ticluite și-a găsit în fine mulțumirea sufletului

său dornic de mai bine. Cu cât mulțimea credulilor se împuținează ridicându-se dintre ea membrii în gradele mai înalte, cu atât promisiunile de fericire socială se precizează puțin câte puțin în programe cu caracter social și politic. Dar nici odată adevărata țintă nu este complet destăinuită.

Dar poate, Domnilor și Doamnelor, că această apreciere vi se pare prea aspră, ca pornind din partea unui luptător ce ar fi bănuit că exagerează. Vă rog să ascultați, cum desvălue Capul bisericii catolice, dela înălțimea nenină a poziției lui, dedesubturile activității sectei masonice, caracterul criminal al sancțiunilor ce aplică, și primejdia ce înseamnă pentru societatea creștină. In adevăr, iată ce scria Papa Leon XIII în enciclica întitulată *„Humanum genus"* despre francmasoni: (cf. Léo Taxil, Les assassinats maçonniques).

„Sub aparențe mincinoase și fățând din practica disimulării (ascunderii) *o regulă constantă de conduită, ca altă dată Manicheenii, francmasonii nu cruță nici o sforțare spre a se ascunde și a nu avea alți martori de cât pe complicii lor.*

„Interesul lor cel mare fiind de a nu părea ceia ce sunt, ei se prefac că sunt amici ai literilor sau filosofi întruniți spre a cultiva știința. Ei nu vorbesc decât de râvna lor pentru progresul civilizației, iubirea lor pentru poporul sărac. Dacă ar fi să-i credem, singura lor țintă este de a îmbunătăți soarta mulțimii și de a întinde foloasele societății civile asupra unui număr cât mai mare de oameni. Dar presupunând că aceste intențiuni ar fi sincere, ele sunt departe de a coprinde toate planurile lor. In adevăr, aceia cari sunt afiliați la secta francmasonă trebue să promită că se supun orbește și fără discuțiune la ordinele șefilor, trebue să promită de a fi totdeauna gata, la cea mai mică notificare, la cel mai ușor semn de a executa poruncile date consimțind de mai înainte, în caz contrar, a se supune tratamentului celui mai aspru și chiar morții.

„De fapt, nu este o raritate ca pedeapsa cu moarte să se aplice acelora dintre membri, cari au fost dovediți fie de a fi destăinuit disciplina secretă a societății, fie de a se fi împotrivit ordinelor șefilor ; *și aceasta se practică cu atâta abilitate încât, de cele mai multe ori, executorul acestor sentințe de moarte scapă de urmărirea justiției.*

„A trăi în ascuns și a voi să fii învăluit în întuneric; a lega de tine prin legăturile cele mai strânse niște oameni cărora nu le aduci la cunoștință dela început la ce se obligă, *reducându-i astfel la starea le sclavi; a întrebuința la tot felul de atentate aceste instrumente supuse unei voinți streine; a arma, pentru omor, brațe cu ajutorul cărora se asigură nepedepsirea crimei; acestea toate sunt practice monstruase, condamnate de natură însăși.*

„Rațiunea și adevărul ajung deci spre a proba că Francmasoneria este în opoziție fățișă cu justiția și cu morala.“

Așa judeca Papa Leon XIII Francmasoneria! Constatările până aici stabilite se bazează pe studii pornite din afară, de către spirite luminate și dornice de ordine, cari văd în Francmasonerie un pericol social, așa cum s'a pronunțat însăși biserica din Apus prin cei mai autorizați reprezentanți. In expunerea de mai jos vom destăinui nu ceia ce au descoperit alții în organizația ocultă și adâncă subversivă a masonilor; ci ceia *ce și-au mărturisit între ei* câțiva conducători, crezând că nici odată profesiunea de credință nu va ajunge la lumina zilei.

Este vorba de un document care cuprinde instrucțiile date lui Garibaldi în anul 1860, cu ocazia ridicării lui la cel mai înalt grad în ierarhia masonică. Prețiosul act a fost destăinuit de *Paul Rosen*, fost francmason, ajuns până la cea mai înaltă demnitate, la gradul 33, și totuși înțelegând perfidia și pericolul amenințător al sectei din care făcuse parte, dintr'un scrupul de conștiință, s'a hotărât să spună adevărul în vestita lui carte intitulată „*L'Ennemie*

sociale", pentru care Papa Leon XIII i-a mulțumit în deosebi prin breva pontificală din 7 Iulie 1890.

Cam în același timp, când s'a acordat lui Garibaldi gradul cel mai înalt, Francmasoneria a ridicat la supremul rang și pe prințul de Galles moștenitorul la tronul Angliei. Paul Rosen pune într'o paralelă interesantă instrucțiile date prințului de sânge și acelea adresate cetățeanului Garibaldi. Cititorul, făcând comparația între cele două texte, va descoperi ușor hipocriza masonică. Prințului de Galles, care nu putea fi om de acțiune personală, prin dreptul său hereditar la tron în actualele îngrădiri constituționale, îi formulează instrucțiile într'un mod atât de general, de candid și de umanitar, încât s'ar părea că i se recomandă cea mai sublimă dintre doctrine.

Lui Garibaldi, om de acțiune dovedită strălucit în frământările sângeroase din care s'a plămădit unitatea Italiei acestui erou național capabil de fapte îndrăznețe, adorat de poporul său și posedând o imensă influență în patria lui liberală, direcția *ocultă* a organizației francmasone îi dă instrucții clare, precise, desvăluind satanica intenție și ținta distrugerii politice și sociale, către care tinde Francmasoneria scelerată.

Așa dar, instrucțiile variează nu numai dela grad la grad, dar și dela om la om înlăuntrul aceluiași grad. Atare precauțiune pune într'o lumină și mai suspectă sufletul încărcat de păcate al organizației.

Din acel prețios document vom reproduce fragmente dovedind fără putință de contestare:

cum secta masonică se caracterizează singură;
cum își mărturisește față de Garibaldi *adevărata țintă*.
cum își *destăinuește doctrina nefalsificată*:

și cum își recrutează *instrumentele*, pe cari le furișează în sferele de conducere, spre a spiona, spre a influența și la nevoie spre a teroriza guvernele, impunându-și voința ei revoluționară în conducerea popoarelor.

Iată cum se caracterizează Francmasoneria pe ea însăşi:

„Francmasoneria nefiind altceva decât Revoluţia în acţiune, nefiind altceva decât o conspiraţie permanentă contra despotismului politic şi religios, această Francmasonerie nu s'a împodobit ea însăşi cu decorurile ridicole, prin care prinţii şi preoţii joacă în stat roluri, pe cari ei le-au uzurpat şi le-au furat".

In această auto-caracterizare se descoperă ţinta atacului, şi anume: reprezentanţii supremi ai autorităţii civile şi religioase din orice stat.

Ascultaţi mai departe instrucţiile, în aceeaş ordine de idei:

„Dupăce am deşteptat astfel la fraţii noştri ideia luptei până la capăt ce vor susţine contra preoţimei, noi le procurăm armele, învăţând pe Secretarii intimi (un grad), că (curiositatea), că spionajul duşmanului este o virtute laudabilă; învăţând pe Staroste şi Judecători (alt grad) că dreptul natural ne sprijineşte în această luptă; explicând Intendenţilor Construcţiunilor (alt grad), că în baza acestui drept natural, toate mijloacele potrivite spre a triumfa, sunt în esenţa lor şi pe de-a întregul în conformitate cu virtutea: şi mai cu seamă (este conformă cu virtutea) suprimarea celor imobili, care faptă este încredinţată Aleşilor celor nouă (9) (alt grad").

Află dentăinuire:

„Prinţii noştri ai tabernacolului (alt grad) proclamă dreptul societăţii de a se desface de instituţiile politice şi religioase, care sunt contrare spiritului nostru; şerpilor despotismului civil, religios, militar, economic Cavalerii noştri ai Şarpelui le vor tăia capetele pentru a asigura distrugerea lor". Observaţi, vă rog, aplicarea acestui program în Rusia bolşevică! Toţi oamenii de seamă au pierit, cari n'au putut fugi!

Din cele mai sus desvăluite se desprind clar şi ţinta şi metoda de urmat spre a ajunge ţinta.

Acum să fixăm doctrina masonică, în virtutea căreia se împing membrii ei la acțiunea menită să-și ajungă scopul suprem de dominațiune universală.

Spre a atrage o cât mai numeroasă gloată de adepți, francmasonii au îmbrățișat acele trei cuvinte magice, pe cari tot ei, iluminații din secolul al XVIII, le-au aruncat în vâltoarea Revoluției franceze; au adoptat formula ametitoare: *libertate, egalitate, fraternitate,* în numele căreia s'au deșteptat atâtea speranțe, s'au îngrămădit atâtea decepții și s'a vărsat atâta sânge nevinovat. Iată cum căpeteniile supreme ale Francmasoneriei între ei — nu pentru vulgul aderent ținut în ignoranță și mizerie — înțeleg aceste noțiuni, așa cum le-au comunicat coprinsul și lui Garibaldi, când l'au introdus în secretul lor.

1. **„Libertate,** *armă atotputernică, cu care noi am răsturnat lumea, înseamnă: independența fără margini și restricții, sustrasă dela orice fel de autoritate:*

(înseamnă) *independența spiritului, care nu poate fi stânjenită prin nici o revelație, nu poate fi limitată prin o dogmă;*

(înseamnă) *independența voinții, care nu se supune la nici o putere, care nu recunoaște nici Rege, nici Papă, nici Dumnezeu*". Așa dar, se recomandă fățiș dar numai celor adânc și tainic inițiați, teoria completei anarhii politice și morale.

Concluzia acestei teorii este formulată precum urmează :

„Prin ajutorul libertății (astfel interpretată), ca pârghie și prin pasiunile omenești ca punct de sprijin, noi vom răsturna pentru totdeauna pe Regi *și pe* Preoți, *acești inamici neînduplecați ai neamului omenesc, mai funești pentru omenire de cât tigrii pentru celelalte animale*".

2. **„Egalitate,** *instrumentul atotputernic, cu care noi am transformat lumea, înseamnă: egalizarea proprietăților, căci drepturile omului la pământul comun, ca cetățean al unei singure și aceleași lumi, ca copil al unei singure și*

aceleiaşi mame sunt mai vechi şi mai sacre decât toate contractele şi tot dreptul nescris şi prin urmare aceste drepturi trebuesc restabilite, pe când contractele trebuenc rupte şi dreptul nescris trebue desfiinţat". Observaţi Dlor, cum prin vorbe meşteşugite se strecoară în suflete idealul comunismului şi al cosmopolitismului, cu distrugerea totală a ordinei de drept!

3. Ce este fraternitatea după concepţia masonică? Definiţia este şi mai interesantă, punând în adevărata lumină toată primejdia ce rezultă pentru fiecare stat din funcţionarea Francmasoneriei pe teritoriul său. Ascultaţi vă rog:

„Fraternitate, *făgăduinţa atotputernică cu care noi am stabilit puterea noastră, înseamnă:*

a) *Frăţia în francmasonerie, pentru a constitui un STAT IN STAT, cu mijloace şi cu o funcţiune independente de stat şi necunoscute statului;*

b) înseamnă *frăţia în francmasonerie, pentru a constitui un STAT DEASUPRA STATULUI, cu o unitate, un cosmopolitism, cu o universalitate care fac francmasoneria să fie superioară statului şi să-l conducă.*

c) (înseamnă) *frăţia în francmasonerie, pentru a constitui UN STAT IN CONTRA STATULUI, atâta vreme cât vor exista armate permanente (cari sunt) instrumente de apăsare, principii de parazitism, piedică a ori-cărei înfrăţiri.*

Prin ajutorul Fraternităţii, ca pârghie şi prin urile omeneşti ca punct de sprijin, noi vom face să piară pentru totdeauna parazitismul şi represiunea armată, această ciumă nepotolită, aceasta groază sălbatică neamului omenesc." Iată, Dlor, cum văd Francmasonii armata! pentru că ea apără existenţa statului, întemeiat pe principiul monarhic!

După aceste instrucţiuni, ascultaţi vă rog, părţile cele mai revelatoare ale misterului masonic coprinse în următoarele rânduri din jurământul cerut lui Garibaldi la iniţierea lui în gradul XXXIII:

„Frate, iată sfârşitul instrucţiunii ca şef al Francma-„soneriei. Rosteşte acum împreună cu noi jurământul su-

„prem: Jur că nu voiu vedea altă patrie decât patria univer-
„sală".

„Jur că voiu combate fără cruțare totdeauna și pretutin-deni hotarele națiunilor, hotarele moșiilor, ale caselor și atelierelor, precum și granițele familiilor". Tocmai ca în Rusia sovietică! Cel mai desăvârșit cosmopolitism și comunism!

„Jur că voiu pune la contribuție întreaga mea existență la triumful fără capăt al progresului și al unității universale și declar că profesez negațiunea lui Dumnezeu și a sufletului". Așa dar cel mai desăvârșit ateism și materialism!

In fine, iată și invitația făcută noului inițiat drept concluzie a jurământului:

*„Și acum frate, după*ce **Națiunea, Religia** *și* **Familia** *au dispărut pentru totdeauna pentru tine în imensitatea operei Francmasoneriei, vino în brațele noastre, prea Puternice, prea Ilustre și prea Scump frate, să împarți cu noi autoritatea fără margini și puterea fără îngrădire pe care o exercităm asupra umanității".*

Cunoscurăm doctrina și ținta din mărturisiri atât de categorice, încât nu mai este nevoie de nici un comentar; se impune ca ori-ce bun Român să mediteze serios asupra celor destăinuite; spre a înțelege pe ce vulcan e așezată societatea creștină cu organizația ei socială având în frunte instituția monarhică.

Rămâne să facem cunoscut care este calitatea morală a oamenilor, de care se servește Francmasoneria întru atingerea scopurilor ei. Inainte de a-i prezinta pe categorii, așa cum sunt clasați în instrucțiile date lui Garibaldi, amintim că se recomandă acestui mare Italian, să se *„devoteze a pune la cale promovarea fraților masoni în guvernele statelor".* Acesta este sistemul de a ajunge discret dar eficace la conducerea politică.

Acum să ascultăm sfaturile date în ce privește recrutarea membrilor:

„Tu te vei sili să atragi în aceste Ateliere (diferite grade) cel mai mare număr de elemente dușmănoase Catolicismului, dușmănoase ideilor și instituțiilor creștine, pe toți revoltații contra Bisericii creștine, care este vrăjmașa noastră, pe toți necredincioșii de orice fel".

Altă categorie de adepți:

„Tu te vei sili să faci loc printre frații simbolici tuturor ambițioșilor cari voesc să ajungă la onoruri și putere, tuturor declasaților și netrebnicilor, cari sunt în căutarea unei poziții sociale, oamenilor de petreceri, bonvivanților lacomi de plăceri materiale, negustorilor și industriașilor aprigi de câștig, literaților și savanților setoși de reclamă".

Altă categorie de adepți internaționali:

„Tu te vei sili să îngrămădești în grupul Simbolismului oameni inteligenți și influenți din toate țările; studiază-i, ghicește-le tendințele și înclinările. Cu acești oameni aleși, instrumente desăvârșite ale sacrosanctelor noastre revendicări, tu vei avea să formezi Atelierele înaltelor grade".

Domnilor, mai rămâne de lămurit o singură chestiune: cine conduce Francmasoneria și cui profită: răspund: *Jidanii* o conduc și *Jidanilor* le profită.

Actualmente ei sunt stăpânii absoluți ai întregii organizații. Aparențele nu trebue să înșele: dacă sunt și creștini amestecați, aceștia sunt oile mânate din urmă, dar păstorul nevăzut este Iudeul modern.

Spre a dovedi adevărul acestei afirmații, se pot aduce mai multe feluri de argumente, înlăturând orice îndoială și orice putință de replică.

O serie de argumente rezultă din constatarea, că cea mai înaltă țintă mărturisită, luată ca simbol, este CONSTRUIREA TEMPLULUI, înțelegând prin aceasta templul fericirii universale, dar amintindu-se totuși Ierusalimul, astăzi ajuns un centru politic; rezultă din constatarea că toate semnele, emblemele, numele celor mai multe dintre grade sunt sau curat jidovești sau trezesc anpirațiuni și doruri depărtate către acel Orient, leagăn al Jidovimii, pre-

cum același Orient deștepta și în sufletul Semitului, ajuns conte de Beaconsfield și Prim-Ministru al Marei Britanii, o tainică nostalgie către țara strămoșilor lui. Iată ce scrie în această ordine de idei *Monseniorul Meurin* despre acei creștini naivi și creduli cari se iudaizează prin faptul că intră în lojile masonice:

„*Francmasonii să nu-și facă iluzii: ei sunt* **în** *Francmasonerie iudalizați, renăscuți ca Jidani adoptivi, făcuți sclavi ai Jidanilor, scăunelul poporului ales; ei au încheiat o alianță* **(Berith)** *cu Jidanii, o întăresc printr'un jurământ* **(Neder)** *și așteaptă o răsplată* **(Schelemoth),** *un bun material dacă sunt credincioși, o pedeapsă dacă sunt infideli.*

Să luăm aminte că la recepțiunea unui candidat, numai 12 frați sunt de față, simbolizând, după interpretarea iudaică cei 12 fii ai lui Iacob".[1])

A doua serie de argumente rezultă chiar din mărturisirile francmasonilor creștini, cari dezamăgiți și deșteptați la lumina sinistră a doctrinei și practicei masonice, au mai păstrat energia morală spre a denunța pe foștii lor tovarăși. Iată ce desvăluia un francmason italian, care ocupase un grad înalt în ierarhia masonică:

„*Am părăsit definitiv loja mea și ordinul francmasonic, pentrucă am dobândit convingerea că noi nu eram decât instrumentul Jidanilor, cari ne împingeau la distrugerea totală a Creștinismului. Către această țintă este mânată de Jidanii, cari conduc totul, mulțimea adepților cari nu văd lucru mare*"[2])

O altă destăinuire prețioasă, privitoare la compunerea și mai ales conducerea jidovească a lojelor, este aceia cuprinsă în *Histoire politique* a lui Blaeter, scrisă în 1862, unde un francmason, în fine desmeticit, face următoarele declarațiuni[3]):

---

[1]) „La Francmaçonerie Synagogue de Satan" Paris 1893 pag. 335.
[2]) Délassus, „L'Américanisme et la conspiration antichrétienne La question juive. Notes et documents. Paris 1899 pag. 20.
[3]) reproduse de Vial, Juif sectaire, Paris 1898 pag. 194—97.

„Puterea pe care Iuda a dobândit-o prin mijlocul Francmasoneriei a ajuns acum la apogeu. Această putere este actualmente tot așa de temut pentru tron ca și pentru altar. Deși excluși din unele loji, Jidanii se află în toate lojile lumei.

„La Londra sunt două loji jidovești cari reunesc în mâinile lor toate elementele revoluționare, cari există în lojile creștine.

„Iuda constitue capul tuturor lojilor, iar creștinii nu sunt decât păpuși oarbe puse în mișcare de Iuda și cari cea mai mare parte a timpului nu bănuesc nimic despre aceasta.

O lojă dirigiuitoare, compusă în întregime din Jidani, există de asemenea la Roma. Ea este de asemenea unul din tribunalele supreme ale revoluției și guvernează celelalte loji prin intermediul unor persoane necunoscute.

La Lipsca, loja jidovească secretă funcționează în permanență în timpul târgului (ce se ține în acest oraș), *dar nici un creștin nu pătrunde în această lojă. Fie ca cei mari (ca guvernanții) să înțeleagă că lojile francmasonice nu lucrează decât a semăna revoluția în interesul Iudaismului*".

În ce privește hipocrizia acțiunii masonice și purtarea adevăraților conducători ai ordinului secret față de membrii creștini, cari văd numai formele exterioare și ascultă declamațiuni vagi asupra principiilor de umanitate, pe când fondul, cu planul revoluționar este în realitate cu totul altul; în ce privește această politică nepătrunsă de creștini, ascultați, vă rog următoarea mărturisire prețioasă din *Protocoalele Înțelepților Sionului* (cap. XI ed. Lambelin p. 71):

„Pentru ce oare vom fi inventat noi și vom fi inspirat creștinilor toată această politică, fără a le da mijloacele de a o pătrunde? pentru ce oare, dacă nu pentru a atinge în mod tainic ceiace rasa noastră risipită nu putea atinge în mod direct? Această considerație a servit de bază organizației noastre a Francmasoneriei secrete, care nu este cunoscută, și ale cărei planuri nici nu le bănuesc brutele de creș-

tini, atraşi de noi în armata vizibilă a lojelor, pentru a le întoarce privirile dela fraţii lor".

In această spovedanie autorul vorbeşte de lojile unde figurează şi creştinii. Există însă loji unde creştinii sunt cu desăvârşire excluşi. Astfel s'a înfiinţat la New-York în anul 1843 ordinul masonic, cu numele jilovesc *„B'nei B'rith"*, cu un caracter internaţional, ca tot ce este jidovesc, având actualmente peste un milion de membrii şi dispunând, după ultima dare de seamă din 1921, DE 426 LOJI, împrăştiate pe toată suprafaţa pământului. Ordinul acesta, exclusiv jidovesc, a împărţit lumea în 11 districte. Ca să înţelegeţi, ce putere de fapt exercită acest ordin în politica externă, vă comunic faptul că un membru din comitetul executiv, Jidanul Morgentau a fost ambasador al Statelor-Unite în Turcia, că a fost destinat ca ambasador al Statelor-Unite în Mexic, a fost ales de Wilson ca intermediar în neînţelegerile dintre Turci şi Armeni şi a fost însărcinat de acelaşi Wilson, complet jidovit, să facă o anchetă asupra pretinselor pogromuri ce s'ar fi săvârşit în Polonia contra Jidanilor[1]).

Cum ordinul *B'nei B'rith* este internaţional şi sub masca ideilor umanitare, promovează interesele exclusiv jidoveşti prin orice mijloace fără nici un scrupul, era firesc ca în România, unde Jidanii se străduesc a face adevărata lor Palestină, să aibă sediul unul din cele 11 DISTRICTE ale organizaţiei B'nei B'rith. In ţara noastră funcţionează cu acest nume din anul 1889, după ce s'a contopit cu loja masonică de dată mai veche, numită *„Infrăţirea Sionului"* întemeiată la 1872. In fruntea Francmasoneriei iudaice din ţară se află un comitet numit *Sanhedrin*. Termenul este caracteristic, pentrucă desvălue completa identificare între noţiunea de consiliul general de guvernământ, exprimat prin cuvântul „Sanhedrin", şi între Francmasoneria exclu-

---

1) Asupra acestor date cf. A. Netschwolodow, Nicolas II et les Juifs. Paris 1924 pag. 126.

siv jidovească din țara noastră. In adevăr, după declarația Jilanului Schweig, care a scris la 1917 *„Indicatorul instituțiilor și organizațiilor evreești din România"* lucrare pe care autorul o dedică „ca un cuvenit omagiu" „Lojei I. O. B'nei B'rith" „căreia își datorează apariția". In această cărticică autorul scrie textual la pagina 8: *„Toate lojile din țară sunt supuse jurisdicțiunii acestui comitet"*. Cine sunt membri? Citez mai departe: „Sanhedrinul actual (la 1917) este alcătuit astfel: Dr. Adolf Stern președinte; Dr. M. Beck, vicepreședinte; Dr. H. Erdreich mentor; Iosef Steriam, secretar; B. Bercovici, casier; Dr. I. Niemirower, B. Brănișteanu și Leo Gheller consilier; D. M. Bucov secretar-ajutor".

Iată, Domnii mei, adevărata situație: lojile masonice ori sunt exclusiv jilovești; ori dacă sunt împănate și cu creștini, sunt conduse de fapt tot de Jidani. Această politică o mărturisesc ei singuri în următorul fragment din Protocolul XV:

„Până să ne ridicăm la putere noi vom creia și înmulți lojile masonice în toate țările din lume; noi vom atrage în ele pe toți aceia cari sunt sau ne pot fi agenți eminenți. Aceste loji vor forma **principalul birou al informațiilor noastre și mijlocul cel mai influent al activității noastre.** *Noi vom centraliza toate aceste loji într'o administrație, cunoscută numai de noi singuri, care va fi compusă din „Inteleptii noștrii". „Noi vom forma în acele loji sâmburele tuturor elementelor revoluționare și democrate. Ele se vor alcătui din indivizi din toate straturile societății. Proiectele politice cele mai secrete ne vor fi cunoscute și vor ajunge în stăpânirea noastră din ziua apariției lor. Printre membrii acestor loji vor fi aproape toți agenți poliției naționale, pentru că serviciul lor ne este indispensabil, știind că poliția nu nu mai că poate lua măsuri contra celor recalcitranți, dar poate acoperi actele noastre, poate să creeze pretexte de nemulțumiri etc. Aceia cari intră în societăți secrete sunt de obiceiu niște ambițioși, niște aventurieri, în general oameni ușura-*

tici, cu cari nu ne va fi greu să ne înțelegem spre a ne ajunge scopurile noastre"[1]).

Cum Jidanii contestă autenticitatea „Protocoalelor", după ce prin sforțări gigantice n'au isbutit să împiedice apariția lor, reproducem pentru cei ce se mai clatină în îndoială și pentru detractorii iudei, următoarea mărturisire a rabinului Isak Wise, făcută în „Israelite of America" din 3 August 1855, cu privire la conținutul jidovesc al Francmasoneriei:

„Francmasoneria este o instituție jidovească, a cărei istorie, grade, funcțiuni, cuvinte de ordine și declarațiuni sunt dela început până la sfârșit jidovești". (cf. revista *Hammer* din 1 Martie 1924 pag. 86).

Trecem la a treia serie de argumente cari rezultă din elocința convingătoare a faptelor. Este un fapt istoricește stabilită, că formula ademenitoare *„libertate, egalitate, fraternitate"* a fost plăsmuită în lojile masonice spre a fi aruncată în mulțimea răsvrătită la momentul oportun, așa cum s'a întâmplat când a isbucnit revoluția franceză din 1789, pregătită în taină de Jidani. Chiar autorul *„Protocoalele Înțelepților Sionului"* recunoaște acest adevăr, pe care îl reamintește în următorii termeni auditorului său (Cap. II/ pag. 27 ed. Lambelin):

„Aduceți-vă aminte de revoluția franceză pe care noi am numit'o „cea mare"; secretele pregătirii ei ne sunt bine cunoscute, căci ea a fost în întregime opera mânilor noastre"

Atunci s'a dat drept cuvânt de orline acea instrucție, de o ferocitate canibalică, elaborată în atelierele masonice și exprimând exact ținta luptei revoluționare; atunci a răsunat lozinca: *„Avec les boyaux du dernier des prêtres étranglons le dernier des rois!"*

Marea revoluție franceză a profitat așa de mult Jidanilor, încât consângeanul lor Cahen scria în *Archives israélites* (Tom. VIII pag. 801 din 1847): *„Mesia a sosit pentru*

[1]) Cf. Ediția Roger Lambelin, din 1921 pag. 94—95.

noi în ziua de 28 Februarie 1790" când s'au recunoscut drepturile omului şi implicit drepturi cetăţeneşti şi Evreilor în Franţa. In adevăr, prin această dobândire a cetăţeniei franceze Jidanul a dobândit folosul de a se bucura de *două naţionalităţi:* I. de aceia de împrumut, prin care se nivelează toate deosebirile ce existaseră mai înainte, dându-i putinţa să se ridice în fruntea societăţii franceze cum constatăm astăzi; şi II. de naţionalitatea străveche jidovească, de care nu se desparte şi care îi permite a se înţelege cu consângeanul de pretutindeni de pe glob, făurind un plan de acţiune universală care să le asigure dominaţia lumii.

Nu este aici locul a demonstra, că în toate revoluţiile secolului trecut a fost amestecată, ca agegnt determinant şi executor, mâna ocultă a Francmasoneriei. Astăzi rămâne un fapt istoriceşte stabilit că asasinarea lui Ludovic al XVI a fost hotărâtă, cu 6 ani înainte într'o adunare de francmasoni, ţinută la Francfurt am Mein la 1786; şi rămâne un fapt stabilit că revoluţia franceză dela 1848 a fost condusă din lojile masonice, după cum a declarat însuşi Lamartine, şeful guvernului provizoriu, în ziua de 10 Martie, când a primit delegaţia supremului consiliu all ritului scoţian (francmasonic) ce se prezinta spre a felicita noul guvern asupra importantului eveniment politic. Iată ce declaraţie făcea Lamartine, aducând contribuţie preţioasă la cunoaşterea dedesuptului revoluţiei:

„Sunt convins că din fundul lojelor dvoastră au emanat mai întâi în umbră, apoi în penumbră şi în fine în plină lumină, sentimente cari au făcut în sfârşit sublima explozie, ai cărei martori am fost la 1789, şi despre care poporul din Paris a dat acum câteva zile o a doua reprezentare, pe care sper să fie cea din urmă"[1]). Lamartine în buna lui credinţă de patriot francez şi adevărat creştin, s'a înşelat. Franţa avea să mai suporte şi alte machinaţiuni francmaso-

[1]) cf. Mgr. Turinaz, op. cit. pag. 81.
[2]) cf. *Copin A'bancelli.* Le drame maçonnique. La conspiration juive contre le monde chrétiene Ed. III 1909. 879—80.

ne în cursul secolului al XIX fie violente cu risipă de sânge şi bunuri, fie oculte dar tiranice şi deci cu atât mai periculoase, cari au făcut-o să devieze dela sănătoasa ei tradiţie de putere naţionalistă şi creştină. Criza politică în care se sbate astăzi, dovedeşte exactitatea acestei constatări.

Ceea ce s'a petrecut în istoria internă a Franţei din secolul trecut, se verifică şi la alte naţiuni din Apus. Un francmason berlinez, observând machinaţiunile revoluţionare ale conducătorilor de loji, spunea că Jidanii au participat aşa de activ la izbucnirea revoluţiei din Berlin la 1848, încât i-a descoperit poliţia chiar la construcţia baricadelor[3]).

In Italia, Francmasoneria a lucrat mai puternic profitând de situaţia politică dela mijlocul veacului trecut. Cum poporul italian în acel timp împingea prin patrioţii lui irezistibil la unitatea naţională, iar curtea papală avea interese contrare spre a-şi menţine şi în viitor puterea teritoritorială, alături de cea spirituală, francmasonii au profitat cu dibăcie de această divergenţă de interese spre a aduce pe toţi revoluţionarii italieni în tabăra lor.

Dar francmasonii cei iniţiaţi luptau contra Vaticanului, nu spre a înlătura o piedică din calea unităţii italiene cum spunea turmei adepţilor —; ci, satisfăcând în mod trecător un interes naţional ce puţin îi interesa, ţineau să doboare prestigiul Bisericii catolice şi a şefului ei suprem, spre a compromite iremediabil în sufletul creştinului ideia de ordine şi disciplină morală. Această perfidă politică depărtată, care intra în programul nemărturisit al Francmasoneriei, nu au combătut o bărbaţii politici italieni până la întronarea regimului fascist. Desvăluind mai adânc ascunzişurile jidoveşti ale masoneriei italiene, vă amintesc, că în frunteа acestei organizaţii a stat în ultima jumătate a veacului trecut Jidanul *Adriano Lemmi*, încetăţenit în Italia.

---

[3]) Faptul confirmă odată mai mult concluzia istoricului francez *Pyat* că *Francmasoneria este laboratorul revoluţiei* (cf. Turinaz, op. cit pag. 74; cf. şi *Tilloy*, Le péril judéo-maçonnique Paris 1887 pag. 50 şi următoare.

după ce fusese condamnat la 1844 ca escroc de tribunalul din Marsilia[1]); iar după moartea acestuia i-a urmat în supremul grad de maestru semitul *Ernesto Nathan*, care a fost și primarul Romei, acum vre-o 30 de ani! Un Jidan, părinte administrativ al cetății eterne, în cea dintâi venerabilă Metropolă strălucitoare a Creștinismului! Iată unde a ajuns puterea iudaismului prin ajutorul Francmasoneriei.

A trebuit să se întâmple cel mai surprinzător fapt politic post-belic, a trebuit să vie un salvator al Italiei, căzută pradă comunismului jidovesc, un salvator în persoana lui Mussolini, pentru ca acest om excepțional să aibă curajul a aduce o lege prin care desființează secta ocultă și profund subversivă a Francmasoneriei. Între primul-ministru italian și Francmasoni se dă din cauza acelei legi o luptă surdă cu substrate criminale din partea masonilor; dovadă este atentatul ce a fost plănuit contra lui Mussolini, despre care atentat ziarul masonic „Ere nouvelle" din Paris a vorbit cu zece zile mai înainte de ziua când asasinatul era fixat să se execute.[2]) Toată lumea știe că în redacția acelui jurnal lucrează ori Jidani pur sânge ori jidoviți.

După ce am expus doctrina francmasonă și am arătat cine sunt membrii conducători ai acestui ordin secret, fiecare din Dvoastră înțelegeți gravitatea pericolului și datoria ce vă incumbă. In lumina făcută, Jidanul se arată sub un aspect nou și mult mai periculos decât cum obișnuește să ni se înfățișeze. Nu este numai veneticul care stoarce prin acapararea bogățiilor toată puterea națiunii române, veneticul care năpătind în școlile noastre va ajunge mâine la conducerea politică a Statului nostru; e mai mult: este „rasa veșnic conspiratoare" contra ordinei morale și de stat a societății creștine. Cum ordinea morală e reprezentată prin biserică, iar ordinea de stat prin funcționari civili și militari, se impune ca slujitorii Altarului cât și

[1]) cf. Tilloy, op cit. pag. 55.
[2]) cf. Revista *Weltkampf* din Dec. 1925 pag. 31.

slujitorii Tronului să lupte contra dușmanului ascuns ce dă asalturi tot mai viguroase celor două bunuri supreme, cari asigură liniștita propășire a neamului nostru: *Tronul și Altarul*. Iată de ce, fiecare din noi are datoria să fie antisemit nu cu vorba, ci cu fapta. Fapta înseamnă boicotarea Jidanului, în viața noastră economică, deșteptând simțul solidarității prin cooperație; înseamnă creiarea unui puternic curent de opinie publică, de care să țină seamă toate guvernele.

Terminând vă mulțumesc pentru atenția încordată cu care ați binevoit a mă asculta și la pragul anului nou îmi permit să fac o urare: Să dea Dumnezeu ca îngerul păzitor al neamului să ne lumineze și să ne insufle energia necesară spre a ne scăpa pe noi și urmașii noștri de amenințarea pericolului jidovesc.

Cum lucrează Francmasoneria [1])

In articolul intitulat „despre Francmasonerie", publicat în numărul de 1 Februarie al acestei reviste, am desvăluit în mod incontestabil adevărata țintă destructivă a acestei secte oculte și am denunțat legătura vinovată dintre conducerea ei și fii lui Israel.

Cine are ceva de obiectat asupra luminii făcute, n'are decât să-și ridice glasul. Știu că invitația va rămâne fără urmare, pentru-că toți inițiații în ascunzișurile Francmasoneriei au interesul ca tăcere să domnească asupra acestei chestiuni. Totuși se impune să smulgem masca hipocriziei și să arătăm cum lucrează periculosul ordin masonic, spre a dărâma actuala ordine *creștină*, *socială* și *politică*, așa cum și-a destăinuit gândul în faimoasele instrucții adresate lui Garibaldi la 1860, cu prilejul ridicării lui la cea mai înaltă treaptă a ierarhiei masonice.

Ca să răstorni o stare de lucruri, stabilită prin spiritul de ordine și silințele necontenite constructive ale unui șir de generații, trebue să ajungi la postul de unde poți comanda tuturora, să pui mâna pe frânele guvernului. Aceasta se face mai repede prin *revoluție*.

Cum însă revoluția nu poate fi deslănțuită ori-când, urmează ca acapararea puterii să nu se înfăptuiască în mod fățiș ci prin mijloace ascunse, cari par inofensive, și anume: prin introducerea discretă și tot mai temeinică a

[1]) cf. *Infrățirea Românească* din 1 Sept. 1926.

fraților francmasoni în diferitele autorități, corpuri constituite și instituții ale organizației de Stat, așa încât aceștia să cunoască tot mersul administrației și vieții politice, să o poată deci spiona, să o poată influența în sensul intereselor dictate de șefii masoni invizibili și să-i poată imprima directivele destructive, cu atât mai rapidă eficacitate cu cât vor pătrunde mai numeroși membrii masoni în posturile, de unde izvorăște influența și exercițiul puterii. Această tactică nu este o simplă presupunere, ci rezultă din instrucția dată lui Garibaldi să *„se devoteze a pune la cale promovarea fraților masoni în guvernele statelor"*.

Proiectul a fost urmat cu atâta sârguință și succes din partea masonilor în Franța, încât la 1902 o seamă de deputați deșteptați în fața pericolului, au adresat Camerei următoarea petiție, semnată de 80.000 cetățeni, având în frunte pe academicianul Jules Lemaître:

„Subsemnații

„Considerând, că societățile secrete sunt interzise de lege;

„că, asociația zisă Francmasoneria este de fapt, prin statutele ei, și prin propria-i mărturisire, o societate secretă;

„că acest caracter secret, *delictuos prin el însuși*, imprimă o gravitate specială faptului că francmasoneria *caută să dea ordine guvernului, să impună legiuitorilor acceptarea proectelor de legi elaborate de ea, și că scopul ei pare a fi acapararea puterilor publice;*

„că, întreține cu Francmasoneriile streine relațiuni oculte, și cu acest singur titlu, suspecte;

„că, legea trebue să fie egală pentru toți;

„că, conștiința publică nu ar putea admite ca o societate politică și secretă să beneficieze de un regim de toleranță, atunci când legea se aplică societăților cari lucrează la lumina zilei;

„roagă respectuos de Dnii Deputaţi de a cere Domnului Păstrător al Sigiliilor Satului, Dlui Ministru al Justiţiei, să aducă la îndeplinire principiul egalităţii tuturor cetăţenilor înaintea legii, aplicând membrilor societăţii secrete zisă Francmasoneria, art. 13 al decretului-lege din 28 Iulie şi 2 August 1848, menţinut prin legea din 30 Iunie 1881".

Chestiunea deferindu-se comisiei petiţiunilor, această comisie a adoptat concluziile deputatului raportor **Prache,** care şi-a întemeiat raportul pe un studiu al chestiunii, formând o carte intitulată *„Pétition contre la Francmaçonnerie"*, noua ediţie completată, Paris 1905 având 326 pagini. Reproducem din concluziile adoptate de comisie următoarea parte:

„Din expozeul prezentat de raportor şi din raportul prealabil, în care a coordonat şi a consemnat extrase de documente secrete ce a putut să adune şi să consulte, rezultă pentru Comisie **Dovada:**

I. In fapt:

„Că asociaţiile francmasonice şi federaţiile lor constitue societăţi secrete ascunzând, *cu cea mai mare grijă scopul imediat ce urmăresc în ceasul de faţă şi mijloacele lor de acţiune;*

„Că scopul imediat, urmărit de ele, *este acaparareа puterilor publice; că ele (societăţile francmasonice) voesc astfel să stabilească dominaţiunea lor pentru a impune tuturor cetăţenilor, în viaţa socială, doctrinele lor filosofice şi politice; că intenţia lor* — aşa precum a fost desvăluită în 1890 de un orator, care a fost aprobat de toţi aceia, *cari* aveau misiunea, oficială să formuleze aspiraţiunile lor — *este de a obţine* **„Ca nimeni să nu se mai mişte în Franţa în afară de ele".**

„Că susnumitele asociaţiuni, *împotriva ori-cărui drept şi printr'o serie de mijloace nepermise, exercită o putere necontestată asupra Statului, că această putere se manifestă prin acte, cari atentează la libertăţile şi drepturile*

cetăţenilor, prin încălcări asupra puterilor constituite şi printr'o ingerinţă crescândă pornită contra serviciilor publice.

„Că ele obţin de la adepţii lor pe onoarea şi pe conştiinţa lor" indatoriri, cari le înlănţuesc pentru totdeauna libertatea de conştiinţă, cel puţin în viaţa familiară şi socială, precum şi libertatea lor individuală şi politică;

„Că, prin mijloace, pe cari nu le-ar putea justifica nici dreptul de propagandă, nici influenţa ce poate pretinde în mod legitim grupările sau asociaţiunile politice, că *prin asemenea mijloace se străduesc să exercite presiuni asupra guvernului şi să obţină dela el complezenţe, favoruri şi servicii, destinate să le asigure propria lor dominaţiune;*

„Că ele *impun, fără ca alegătorii să ştie sau să poată bănui, acelor adepţi ai Francmasoneriei, cari sunt reprezentanţi ai ţării, obligaţiuni şi directive, cari constitue adevărate atingeri aduse suveranităţii naţionale şi principiului, că mandatarii poporului sunt independenţi;*

„Că ele *înţeleg, împotriva principiului egalei admisibilităţi a tuturor cetăţenilor, să facă a se atribui numai creaturilor lor posturile şi funcţiile statului; că ele atrag şi înregimentează în lojile masonice,* sau în numeroasele asociaţiuni anexate mai mult sau mai puţin în mod secret la acele loji *o mulţime de funcţionari din toate administraţiile; că ele le procură sprijin contra şefilor lor, le procură* **avansări repezi şi scandaloase vătămătoare camarazilor lor şi binelui public;** *că ele obţin de la funcţionari adepţi, în schimul acestor avantaje, prin ameninţarea cu pedepse şi răsbunări masonice,* INFORMAŢIUNI, *favoruri şi servicii de tot felul mai ales servicii electorale, punând pe acei funcţionari să violeze principiile şi regulele dreptului nostru public,* **în virtutea legământului solemn întărit cu jurământ din momentul iniţierii** (adepţilor în secretele Francmasoneriei).

„Că prin societăţi, a căror direcţie morală au acaparat'o în taină, s'au furişat în serviciile învăţământului

național și se servesc de învățători, din cari și au făcut adepți sau servitori pe plac, pentru propagarea doctrinelor lor filosofice;

„*Că ele exercită sau tind să exercite,* prin raporturile cu Francmasoneriile streine și prin ramificațiile lor în colonii, *o influență inadmisibilă asupra politicei externe a Franței;*

„Că ele *își sfătuesc membrii să le facă, prin persoane interpuse, acte de danie, ce solicită dela generozitatea lor;* că aceste societăți își constitue patrimonii de mână-moartă sub masca societăților civile;

„Că ele se dispensează cu totul pe nedrept de a plăti taxa de 5% pe venit și taxa „d'abonement", care trebue să le atingă și pe ele în mod legal.

„Că, cu toate prescripțiunile formale ale Art. 3 și 10 din legea dela 29 Iulie 1881 asupra presei, ele nu operează nici depositele administrative, nici depozitul judiciar al imprimatelor lor și a scrierilor lor perodice, în special fasciculele conținând dările de seamă ale lucrărilor.

II. În drept, (rezultă pentru Comisia de parlamentari *dovada*):
secretele Francmasoneriei).

„Că asemenea asociațiuni „săvârșind sau propunându-și să săvârșească acte contrarii legilor", „aducând atingere drepturilor garantate de lege" sau „provocând la acte cari violează aceste drepturi" constitue, după termenii Art. 3 din legea dela 1 Iulie 1901, asociațiuni „nule, ca având un obiect și o cauză ilicită";

„Că asociațiunile francmasonice, având ca scop să „*cucerească cârmuirea spiritelor și direcțiunea conștiințelor*" (în viața familiară și în viața socială, dacă nu în forul lor interior), să „*formeze generații nouă, să ocupe și să distribue funcțiunile, să așeze oamenii lor în toate serviciile statului, să unească credința masonică cu interesul (material), să ajungă la slujbe, să pună pretutindeni*

unde există o forță și o putere pe unul care posedă gândirea comună",[1]) aceste societăți francmasonice sunt contrare ordinei publice și ca atari sunt nule în virtutea dreptului comun (art. 1131 și 1133 Cod. civil francez și Art. 3 din legea dela 1 Iulie 1901;

„Că violează dispozițiile legilor fiscale relative la asociațiuni și ale legii din 29 Iulie 1881 asupra presei".

Raportul se încheie prin cererea adresată Ministerului de Justiție să dispună ca Parchetele să păşească la desființarea asociațiilor francmasonice, prin aplicarea Art. 3 și 7 din legea din 7 Iulie 1901 (cf. Prache, op. cit. pag. 9—19).

Față de această constatare, stabilită prin act oficial, a macinațiunilor profund subversive și acaparatoare a ordinului masonic, Ministrul de Justiție nu a îndrăsnit să ia nici o măsură, pentru-că 288 deputați, formând deci majoritatea în Camera franceză, erau francmasoni. Cine să îndoește despre exactitatea acestei afirmațiuni, nu are decât nă citească interpelarea, făcută în ședința Camerei la 28 Octombrie 1904 de către *Guyot de Villeneuve* publicată în broșura: *„La délation maçonnique dans l'armée"*.

Chestiunea care s'a adus în discuția Parlamentului francez acum un pătrar de veac, se pune tot mai acut după marele războiu atât la noi cât și în alte țări, precum s'a înfiipt adânc în conștiința acelui bărbat politic cu idei clare și acțiune curajoasă, care a salvat Italia postbelică. Dar, pe când Mussolini a păşit neînduplecat la resolvirea problemei, la noi guvernanții dela începutul anului de grație 1926 se fac că nu cunosc întinderea complotului pe care îl urzesc zi de zi francmasonii în România întregită; se fac că nu știu, cum perfida propagandă câștigă tot mai mulți aderenți în armată, în administrația

[1]) Cf. discursul lui Waldeck-Rousseau, fost Prim-Ministru al Republicii franceze, din ședința dela 21 Ianuarie 1901.

civilă şi în sânul clerului; se fac că nu ştiu, cum prin influenţele secrete, puse în mişcare din tabăra masonică, au înaintat şi înaintează în cadrele ofiţerimii noastre la cele mai înalte grade nu totdeauna aceia cari şi-au dovedit meritul în vâltoarea războiului naţional, ci şi unii dintre aceia cari prin legături tainice, prin favoruri şi învârtiri dezavuabile ocupă posturi ce nu li se cuvin, sguduind, prin prezenţa lor acolo, încrederea în spiritul de dreptate cu absoluta ei nepărtinire.

In acest amestec al francmasmeriei în rândurile armatei, având funeste consecinţe, orice Român cult şi iniţiat vede mâna ocultă „a rasei etern conspiratoare", a Jidanului veşnic nemulţumit, subversiv şi distrugător.

Numai oamenii noştri politici nu voesc să vadă şi nu voesc să audă nimic. De ce? Pentru-că unii ţin cu orice preţ să guverneze comod, fără hopurile rezistenţelor oculte ce s'ar ridica pe calea netedă, artificial întreţinută, imediat ce s'ar simţi un suflu energic capabil de reacţiune în interesul neamului ameninţat; pentru-că alţii nici nu cunosc problema, deşi se intitulează oameni politici. Câţi cunosc, mă rog, raportul comisiei parlamentare franceze în frunte cu deputatul Prache? Iar alţii nu voesc să vadă şi nu voesc să audă nimic, pentru-că ei înşişi sunt francmasoni. Cum vor îndrăzni aceştia să se ridice contra sectei secrete, care i-a ridicat la situaţii nemeritate, care le mai promite cu sorţi de isbândă un strălucit viitor, care secţă în schimb îi ţine în mână ca pe nişte instrumente docile, angajate prin jurăminte înfricoşate, prin legături dezavuabile şi prin ameninţarea cu sancţiuni, ce merg până la aplicarea pedepsii cu moarte faţă de membrul recalcitrant sau trădător?

Iată, Domnilor cititori, pentru ce domneşte o tăcere suspectă faţă de pericolul francmasoneriei condus, precum am demonstrat, de Jidani. Această chestiune nu formează decât unul din multiplele aspecte ale problemei jidoveşti,

pe care suntem hotărâți, noi cei grupați în jurul L. A. N. C., a o desvălui conaționalilor noștrii, ori câte măsuri de precauțiune ar lua diferitele guverne spre a adormi prin tăcere bunul simț al acestui brav popor, care după ce și-a înfăptuit unitatea națională, simte precis și matur, că mai are un fapt istoric de îndeplinit și anume: *deparazitarea țării de Jidani.*

Francmasoneria în luimna „Protocoalelor“[1])

In două rânduri am desvăluit în coloanele acestei reviste sufletul nemărturisit al Francmasoneriei şi pericolul ce prezintă pentru viaţa naţională a ori cărui popor creştin.

Am arătat cum însuşi Papa Leon XIII dela înălţimea îndatoririi lui de a apăra biserica, a intervenit şi a felicitat la 1890, prin scrisoare publică, pe scriitorul *Paul Rosen*, care în studiul lui întitulat *„L'Ennemie sociale“* a denunţat întregii lumi fondul criminal al conducerii masone.

Spre a nu se putea obiecta că lupta tradiţională[1]) a Vaticanului, contra acestei organizaţii oculte, ar conţine o exagerare unilaterală, am reprodus un strigăt de alarmă dintr'o tabără opusă: *nu* din partea clericilor, ci din partea adversă clericalilor, din partea unui grup imposant de laici, şi anume am reprodus în numărul din Septemvrie 1926 al acestei reviste, concluziile deputatului francez

---

[1]) cf. *Infrăţirea Românească* din 15 Dec. 1926.

[2]) Este tradiţională politica Vaticanului de a combate francmasoneria pe c le oficială, aşa cum a făcut Papa Clemens XII, 21 de ani după înfiinţarea sectei oculte (1717) prin enciclica *„In eminenti“* din anul 1738. Aceiaşi atitudine au avut şi papii următori până în zilele noastre, şi anume: în 1751-, Benedict al XIV prin constituţia *„Providas“*; 1821, Piu VII prin enciclica *„Ecclesiam“*; în 1825, Leon XII prin enciclica *„Tuo graviora“*; în 1832, Gregoriu XVI, prin enciclica *„Mirari vos“*; în 1865, Piu IX, prin enciclica *„Multiplices inter se“*; în 1884, Leon XIII, prin enciclica *„Humanum genus“* (cf. Wetzer und Welte's Kirchenlexicon. Ed. II. Tom. IV din 1886 sub articolul *„Freimaurer“*, pag. 1983).

Prache, împărtășite de o întreagă comisie parlamentară, cu privire la pericolul ce amenință Franța.

Ne-am făcut datoria să deschidem ochii cititorului român asupra unei primejdii, care de mult în Occident preocupă spiritele luminate fie că stau în slujba bisericii, fie că aparțin lumei laice.

La noi, francmasoneria abia acum, după război, a început să intereseze marele public, deși profesorul universitar Paulescu încă din România mică dăduse alarma.

Chestiunea se prezintă astăzi, după cum am demonstrat, ca o latură a problemii jidovești[2]).

In zadar se va obiecta, că în organizațiile masonice intră și creștini, că acolo se propovăduește nu numai iubirea de aproape, dar mai ales în largă măsură se cul-

---

[2]) Cu desvăluirea jidanilor în Francmasonerie s'au ocupat și înalți prelați ai Bisericii apusene, precum :

Mgr. Léon Meurin, archevêque — évêque de Port — Louis, *La Francmaçonnerie Synagogue de Satan*, Paris, 1893. Acest prelat nu se sfiește să spună adevărul pe față, făcând (pag. 11) următoarele constatare: „Ayant accaparé les trésors et pouvoir civil de ce monde, le Juif fait une guerre acharnée, sans merci et sans trêve, à l'Eglise de Jésus-Chistr et à tous ceux qui refusent de fléchir le genou devant lui et son veau d'or. Ceindre le front du Juif du *diadème royal* et mettre sous ses pieds le *royaume* du monde, voilà le vrai but de la franc-maçonnerie".

Mgr. Henri Délassus, docteur en théologie, directeur de la „Semaine religieuse", du diocèse de Cambrai, *Le problème de l'heure présente*, Paris, 1905, având în frunte o scrisoare a Arhiepiscopului de Cambrai, cu data de 14 Iunie 1904, și o altă scrisoare a Cardinalului Merry del Val, cu data de 15 August 1904, prin care acesta mulțumește autorului, în numele Papei, pentru trimiterea operei menționate.

Autorul nu pregetă a demasca pe Jidani în societățile francmasone și la sfârșitul volumului I, dela pagina 619 până la 659, reproduce documente zdrobitoare desvăluind machinațiunile jidovești; și totuși eminenți prelați francezi au avut curajul să-i laude studiul așa cum merită, fără a se gândi la consecințele faptului, că Jidanii sau politicianii jidoviți s'ar simți contrariați prin asemenea manifestațiuni de sinceritate. Iată cum judecă *Mgr. H. Mannier*, episcop de Lydda, opera lui *Délassus:*

„C'est un ouvrage savant, documenté, considérable, qui doit être sérieusement étudié et médité par tous les hommes sérieux qui se préoccupent du triste état de notre société, qui en recherchent les causes et les effets".

In acelaș sens se exprimă Em. S. *Cardinalul Gennari* și *Mgr. de Cabrières.*

tivă sentimentul național[3]); în zadar se va obiecta că franc masoneria din România nu are nimic comun cu acele loji din streinătate, cari poartă un caracter cosmopolit; în zadar se va declama la toate ocaziile că francmasoneria dela noi reprezintă vatra celui mai înflăcărat patriotism românesc. Asemenea declarații ies din fondul de minciună și hipocrizie, cari stau ca temelii nesguduite la baza întregii organizații.

Nu încercăm prin aceste rânduri să extirpăm minciuna și fățărnicia dintr'o instituție ocultă, care de veacuri se nutrește cu atare aliment sufletesc, crește și prosperă prin el.

Adevărații conducători ai francmasoneriei înțeleg bine, că a renunța la hipocrizia prin care se ascunde impenetrabilul secret, ar însemna a desființa ordinul masonic.

Scopul urmărit aici, este a lumina pe acei membri masoni, cari în buna lor credință se mândresc a face parte dintr'o societate, ce pretinde că slujește cauza neamului românesc.

Acești bieți oameni trebuesc treziți; trebuiesc scuturați până vor vedea realitatea. Ei bine domnilor, realitatea este cu totul alta, decât vi-se prezintă în lojele masonice. Mai întâi de toate, voi nici nu știți unde intrați, nici cu cine lucrați, nici la ce vă obligați, nici cine vă conduce, nici cum sunteți apreciați de aceia cari efectiv vă conduc.

Intrați într'o celulă minusculă a unui organism pe care nu-l cunoașteți toată viața. Bieți naivi, încântați cu vorbe goale, credeți că ați aflat totul păsind pe o treaptă, când de fapt de asupra voastră se înalță atâtea trepte pe cari nu le vedeți! Pe fie-care din acele trepte stau alte serii de naivi, cari nu știu nimic despre membrii de pe treapta

---

[3]) Asupra pretinsului caracter național al unora dintre lojile masone, vezi demascarea definitivă săvârșită de *E. Ludendorff*, în studiul său apărut în 1927, intitulat: *Vernichtung der Freimaurerei durch Enthüllung ihrer Geheimnisse.*

imediat superioară. Totul este aranjat în piramidă cu foarte numeroase trepte. Cei dela bază, cei dela mijloc până sus de tot nu văd vârful. Puţinii invizibili din vârf văd însă în jos pe toate treptele până la bază.

Ceiace se debitează ca doctrină membrilor de pe o treaptă diferă de învăţământul dat membrilor de pe treapta din imediata apropiere. Tuturor li se predică cu aceiaşi lăţărnicie iubirea de umanitate şi grija permanentă de a o ferici. Această notă de minciună este comună întregii propagande masonice; dincolo de hipocrizia vălului umanitar care-i îmbrobodeşte pe toţi, conţinutul doctrinei diferă dela treaptă la treaptă şi chiar dela membru la membru.

Voi, bieţi masoni creştini, sunteţi turma cuvântătoare mânată către o ţintă, ce vă rămâne necunoscută[1]). Intraţi, ademeniţi de formula unui ideal; şi vieţuiţi acolo legaţi la ochi, pentru-că oculta conducere ştie să vă satisfacă micile interese materiale, ştie să vă împlinească măruntele ambiţii, ştie să vă mângâie vanitatea voastră steârpă şi uşuratică, în schimbul unei contra-prestaţiuni, a cărei valoare, în oarba voastră naivitate, nu o apreciaţi: vă faceţi instrumentul celui mai formidabil adversar al societăţii creştine şi al naţiei din care v'aţi născut.

---

[1]) Pentru cine se îndoeşte de adevărata situaţie, ce ocupă turma francmasonilor creştini în ordinul secret, reproducem mai jos un fragment dintr'o instrucţie a Jidanului *Weisshaupt*, întemeietorul sectei masone a „Iluminaţilor" dela sfârşitul secolului al XVIII. Iată cu ce dispreţ vorbeşte de umplutura lojelor: *„Lăsaţi-mi mie pe brute, pe grosolani şi pe imbecili. Există totuşi o specie de imbecili, cărora nu trebue să le-o spui, pentru-că poţi trage oarecare folos din prostia lor. Fără a avea cap, au cel puţin bani. Aceşti bieţi oameni sunt oameni buni şi de aceştia ne trebue. Ei formează numărul şi ne umple punga. Puneţi-vă dar pe lucru să prindem cu undiţa această specie de imbecili; dar să nu le spunem secretele noastre. Acest fel de oameni trebue să rămână tot-deauna convinşi că gradul căruia îi aparţin este ultimul grad"*.

Cf. *N. Deschamps-Jaunet, — Les sociétés secrètes et la société*. Paris. Tome I, 1882, pag. 85.

Pentru a-l mânui cu maximul de efect, francmasoneria şi-a făurit instrumentul uman din tot felul de membrii: din oameni politici ambiţioşi, arivişti, lacomi de reputaţie şi avere, care cu cât sunt mai sus lansaţi de mâna ocultă a francmasoneriei — cu atât vor fi în stare să aducă mai preţioase informaţii conducerii masone.

Instrumentul uman se compune din ofiţeri dornici de o grabnică avansare, fiind gata să pună la curent conducerea ocultă a francmasoneriei cu toate nevoile, nemulţumirile şi secretele armatei.

Instrumentul uman se compune din funcţionari din administraţie şi mai ales din poliţie, fiind gata a informa aceiaşi conducere ocultă despre toate secretele administraţiei, care, stând prin membrii ei la dispoziţia francmasoneriei, o poate ajuta în întreprinderile-i subversive sau o poate acoperi cu protecţia tăcerii.

Instrumentul uman se compune din toţi membrii mondeni ai aşa zisei bune societăţi, farnienţi bogaţi incapabili a-şi creia o situaţie independentă şi stimată, gata să destăinuiască conducerii oculte tot ce se petrece în cercurile înalte, dându-i astfel posibilitatea să-i exploateze viţiile, pasiunile, lipsurile, şi ambiţiile cu reducerea netrebnicilor membrii la starea — bine înţeles — de unealtă docilă şi inconştientă.

Instrumentul uman se compune din conducătorii maselor de muncitori, din acei fruntaşi socialişti şi comunişti, ascunşi sub calificativul *democraţi*, cari într'un moment dat, la un semn invizibil, ajutaţi fiind de finanţa internaţională jidovească, pot arunca mulţimile din vreme pregătite **în volbura revoluţiei.**

Aşa dar francmasoneria, ca mijloc de acţiune al puterii **jidoveşti, îşi asociază toate forţele** sociale spre a-şi atinge ţinta rămasă necunoscută membrilor ei, punând la contribuţie şi elementele culturale şi factorii politici şi ofiţerii şi funcţionarii civili şi chiar preoţii şi mulţimea proletară, pe care în timp de linişte o ataţă la ură contra cla-

sei conducătoare, iar în situaţiuni tulbure, o împinge la dezordine, violenţe şi vărsare de sânge. Iată propria mărturisire a Jidanilor, autori a *„Protocoalelor Înţelepţilor Sionului"*. cap. III, în această materie:

„După-ce vom fi creiat prin toate mijloacele ascunse ce ne stau la dispoziţie prin mijlocul aurului, care este tot în mânile noastre, după-ce vom fi creiat o criză economică generală, noi vom arunca în stradă mulţimile de lucrători în mod simultan în toate ţările Europei. Aceste mulţimi se vor pune să verse, cu voluptate, sângele acelora pe care îi invidiază din copilărie în simplicitatea ignoranţei lor, şi vor putea să le jefuiască averile. (Cum s'a procedat în Rusia sovietică). *Aceste mulţimi nu vor atinge pe ai noştri, pentru-că momentul atacului general ne va fi nouă (Jidanilor) cunoscut şi vom fi luat măsurile spre a garanta pe ai noştri"*.

Francmasoneria înţelege să facă revoluţie spre a înlocui monarchia cu Republica. Acesta este idealul ori cărui democrat, fie jidan pur sânge, fie jidovit creştin, crescut în oficina presei zise democrate şi în lojile masonice. Dovadă că Jidanii prin mijlocul francmasoneriei urmăresc această ţintă, rezultă din următorul fragment al capitolului IV din *„Protocoalele Înţelepţilor Sionului"*, unde autorul descriind fazele unei revoluţii, mărturiseşte latura ascunsă a conducerii şi recunoaşte că acea forţă ocultă şi insezisabilă este în mâna Jidovimii, *invizibilă* în organizaţia francmasonă, în care bieţii membrii creştini au rolul de simple păpuşi. Luaţi aminte vă rog, D-lor francmasoni creştini, următoarea mărturisire: *„Ori-ce republică trece prin diferile stadii. Primul stadiu cuprinde primele zile ale nebuniei unui orb, care se aruncă în dreapta şi în stânga. Al doilea stadiu este acela al demagogiei, de unde naşte anarhia şi în urmă vine în mod inevitabil despotismul: nu un despotism decretat, şi prin urmare responsabil, ci un despotism invizibil şi necunoscut, dar totuşi simţit: este despotismul exercitat de o organizaţie secretă, care*

lucrează cu atât mai puține scrupule, cu cât ea lucrează la adăpostul diferiților agenți, a căror schimbare nu numai că nu vatămă societății secrete, dar o susține mai bine și o scutește de a-și cheltui banii răsplătind pe acei agenți pentru serviciile făcute. Cine ar putea să răstoarne o forță invizibilă? **Astfel este forța noastră. Francmasoneria exterioară nu servește decât să acopere planurile noastre;** *planul de acțiune al acestei forțe invizibile, locul unde lucrează vor rămâne totdeauna necunoscute poporului".*

Așa dar, Jidanul, autor al Protocoalelor, recunoaște că există o *francmasonerie externă* pentru naivi; și alta, invizibilă, incontrolabilă și invincibilă, rezervată adevăraților conducători iudei.

Ai început să te desmeticești, domnule francmason creștin?

Ai înțeles cărui scop servești, unealtă docilă și inconștientă?

Acum să vedem ce opinie are despre D-ta, domnule membru, adevăratul conducător iudeu al organizației, din care te mândrești a face parte. Aprecierea o reproducem din capitolul XV al *„Protocoalelor"*, din care un cetitor atent va putea desprinde nu numai planul jidovesc de a domina întreaga conducere a statului prin ajutorul membrilor masoni, infiltrați în toate ramurile organizației de stat și în toate straturile societății; va pătrunde nu numai perfidia mijloacelor prin care jidanul, profitând de slăbiciunea „goimilor", îi influențează și îi stăpânește; dar va mai înțelege — la lumina crudă a mărturisirii — cât de adânc disprețuiește jidanul pe bietul creștin, care îi servește drept instrument. Pentru el are expresii ca: „brutele de creștini", „spiritul creștin este instinctiv animalic", ei, „creștinii văd, dar nu prevăd".

Iată la ce vă întrebuințează și cum vă apreciază, domnilor francmasoni creștini:

„Așteptând venirea noastră la putere, noi vom creia și înmulți lojile masonice în toate țările lumii: noi vom atrage în ele pe toți aceia, cari sunt sau pot deveni agenți eminenți. **Aceste loji vor forma principalul nostru birou de informațiuni** *și instrumentul cel mai influent al activității noastre. Noi vom centraliza toate aceste loji într'o administrație, cunoscută numai de noi (Jidanii) și compusă din Înțelepții noștri. Lojile vor avea reprezentantul lor înapoia căruia va fi ascunsă administrația de care vorbim și acest reprezentant va da cuvântul de ordine și programul. Noi vom forma în aceste loji sâmburele tuturor elementelor revoluționare și democratice. Compoziția lor va aparține tuturor straturilor sociale.*

„Proectele politice cele mai secrete ne vor fi cunoscute și vor ajunge sub direcția noastră din ziua apariției lor. In numărul membrilor acestor loji vor fi aproape toți agenții poliției internaționale și naționale (ca în afacerea Azeff), *pentrucă serviciul lor ne este prețios, având în vedere, că poliția nu numai că poate lua măsuri contra celor ce ni se împotrivesc, dar poate acoperi actele noastre, poate creia pretexte de nemulțumire* etc. *Aceia, cari intră în societăți secrete, sunt de obiceiu ambițioși, aventurieri și în general oameni ușuratici, cu cari nu vom avea greutate să ne înțelegem spre a duce la îndeplinire proectele noastre.*

„Dacă se produc dezordine, aceasta va însemna că noi am avut trebuința să tulburăm liniștea spre a distruge o solidaritate prea mare. Dacă se formează un complot undeva, șeful complotului nu va fi altcineva, decât unul dintre servitorii noștri cei mai credincioși. Este natural să fim noi (Jidanii) și nimeni altul cari conducem afacerile francmasoneriei, căci noi știm unde mergem, noi cunoaștem scopul final al ori-cărei acțiuni: pe când creștinii nu cunosc nimic nici chiar rezultatul imediat: ei se mulțumesc de obiceiu cu un succes momentan de amor propriu în executarea planului lor, fără a observa, că acest plan nu pornește din inițiativa lor, fără a observa că le-a fost su-

gerat de noi. Creştinii intră în loji de curiozitate sau cu speranţa de a gusta din praznicul public cu ajutorul lojelor; unii intră în loji spre a avea posibilitatea de a exprima înaintea publicului visurile lor irealizabile, cari nu se bazează pe nimic: ei sunt însetaţi de emoţiunea succesului şi a aplauzelor, pe cari noi le împărţim cu dărnicie. Noi le acordăm bucuros acest succes pentru a profita de mulţumirea lor de ei înşişi şi graţie acestui succes bieţii oameni acceptă sugestiunile noastre fără a băga de seamă, fiind ferm convinşi că în infailibilitatea lor ei exprimă idei proprii şi că nu este cu putinţă să însuşiască ideile altora. Nu vă puteţi închipui cum poţi aduce pe cei mai inteligenţi creştini la o naivitate inconştientă, cu condiţia să-i faci a fi mulţumiţi de ei înşişi, şi în acelaşi timp cât este de uşor a-i descuraja prin cel mai mic insucces, chiar numai prin faptul de a opri aplauzele şi de a-i aduce la o supunere servilă dacă faci să obţină un nou succes.

„Cu cât ai noştri despreţuesc succesele sgomotoase, numai să ducă la îndeplinire proectele lor; cu atât creştinii sunt gata să sacrifice toate proectele lor, numai să aibă succes.

„Această psichologie ne uşurează considerabil putinţa de a conduce. Aceşti tigri în aparenţă sunt suflete de oi şi capetele lor sunt completamente seci. Noi le-am pus înainte ca o amăgire visul absorbării individualităţii umane prin unitatea simbolică a colectivismului. Ei nu s'au lămurit încă şi nu vor înţelege că această amăgire violează în mod evident cea mai importantă lege a naturii, care a făcut din prima zi a creaţiunii pe fiecare om diferit de ceilalţi, tocmai spre a afirma individualitatea sa. Faptul, că am putut aduce la această nebunească orbire, nu dovedeşte oare cu o claritate uimitoare, cât de puţin desvoltat este spiritul lor faţă de al nostru? Această circumstanţă este garanţia principală a succesului nostru".

„Cât de prevăzători au fost vechii noştri înţelepţi, zicând că pentru a atinge o ţintă nu trebue să te opreşti în

fața mijloacelor și nu trebue numărat numărul victimelo sacrificate. Noi am dat pe acest pământ poporului nostr o putere, pe care nici o dată nu ar fi îndrăsnit să o viseze Victimele relativ puține dintre ai noștri l'au păzit să n piară.

„Moartea este sfârșitul inevitabil al fiecăruia. *E ma bine să accelerezi sfârșitul acelora cari pun piedici între prinderii noastre.... Noi vom face se moară francmasoni în așa fel, în cât nimeni afară de frații lor din loji să nu bănuiască ceva, nici chiar victimele condamnațiunii noa stre: ei mor cu toții când aceasta este necesar, ca de o boală normală.*

„Știind aceasta, francmasoneria însăși nu îndrăznește să protesteze. Aceste măsuri au extirpat din sânul francma soneriei ori ce germen de protestare. Predicând creștinilor liberalismul, noi ținem poporul și agenții noștri în cea mai completă supunere".

Ne oprim aici cu mărturisirea iudaică.

Din această destăinuire se face deplină lumină pentru cine vrea să înțeleagă: Francmasoneria, condusă efectiv de Jidani, întrebuințează pe creștini ca instrumente, le pervertește mentalitatea nimicindu-le credința în puterea creatoare a personalității spre a o îneca în gloata democrației; iar la momentul oportun suprimă în mod criminal, dar incontrolabil pe toți acei membri, cari au devenit periculoși când au ajuns să afle prea multe din tainele sectei scelrate.

Mărturisirea din fragmentul mai sus citat, că Jidanii, atot puternici în francmasonerie, fac să moară la timp acei membri creștini prea mult știutori sau adversari, cari se opun întreprinderii lor, această mărturisire confirmă faptul denunțat de Papa Leon XII, prin enciclica din 1884 intitulată: „*Humanum genus*", formulat în următorii termeni :

„Nu este o raritate ca pedeapsa cu moarte să se aplice acelora dintre membri, cari nu fost dovediți de a se fi im-

potrivit ordinelor șefilor; aceasta se practică cu atâta abilitate în cât, de cele mai multe ori executorul acestor sentințe de moarte scapă de urmărirea justiției".

Mă opresc aici.

Poate că expunerea de mai sus va contribui a deschide ochii Românilor născuți, iar nu făcuți, cari s'au rătăcit în ungherele tainice și vinovate alle Francmasoneriei.

O carte rarissimă[1])

Tactica Jidanilor masoni, ori înregimentaţi în lojile curat şi exclusiv jidoveşti ale ordinului *„B'nei B'rith"*, ori amestecaţi în lojile populate de bieţii creştini, funcţionând aceştia ca simple instrumente ale conducerii oculte iudaice, tactica francmasonilor, ori Jidani de sânge ori cu sufletul iudaizat, fiind aceea de a face să dispară orice menţiune despre conspiraţia masonă şi orice urmă despre cartea care o denunţă; socotim de datoria noastră să combatem perfida tactică, opunându-i aceea de a aduce la lumină adevăruri crude extrase din cărţi, pe cari neamul lui Israel, ameninţat cu demascarea, a avut grija a le sustrage din comerţ.

Aceasta este soarta tuturor lucrărilor, ce nu sunt scrise pe placul Jidanilor. Ele devin exemplare rarissime, acoperite de colbul vremii şi tăcerea prudentă, urzită ca un complot de aceia ce au interesul de a nu fi desvăluiţi.

Din uitarea şi tăcerea calculată scoatem astăzi la lumină un studiu atât de preţios, încât în anul 1890, când a apărut, lumea a auzit cuvântul de mulţumire pontificială, adresat de S. S. Leon XIII, autorului acelei cărţi: *PAUL*

[1]) *cf. Infrăţirea Românească*, din 15 Ianuarie 1930.

ROSEN[1]). Îi mulțumea prin următoarea brevă, pentrucă a avut grija creștinească și energia morală să arate lumii civilizate cine sunt, ce voesc și ce săvârșesc Francmasonii, organizați în puternică societate ocultă.

Iată traducerea scrisorii din limba latină:

„Fiului nostru iubit Paul Rosen, la Paris

PAPA LEON XIII.

Fiule iubit, Sănătate și Binecuvântare Apostolică. Împreună cu scrisoarea ta respectuoasă, Ni s'a adus un exemplar al cărții tale de curând apărută și intitulată „L'ENNEMIE SOCIALE", prin care ți-ai propus, precum am aflat din scrisoarea alăturată, să descoperi sfaturile și faptele acelor oameni nelegiuiți, cari adunați în societăți clandestine, aduc peirea Bisericii și a Statului („**Consilia et opera detegere, impiorum hominum, qui in coetus clandestinos coacti, ecclesiae reique publicae moliuntur exitium**").

„Favoarea ce ne-o ceri, de a Ne dedica opera ta, ți-o acordăm bucuros, căci ne este cunoscută silința ta de a apăra religia și, între alte dovezi, mai ales statornicia cu care combați pe dușmanii credinței și ai pietății, desvăluind înșelăciunile și relele lor.

Dorind deci ca toți oamenii, nu numai catolici, să aibă aceeaș groază pentru fraudele și stricăciunile lor, cum îi urmărești tu cu deplină dreptate, rugăm pe Părintele Lu-

---

[1]) Copiez depe copertă titlul întreg și calitatea autorului, de a fi fost francmason în cel mai înalt grad și deci perfect inițiat în toate secretele și metodele sectei scelerate:

„L'Ennemie Sociale.
Histoire documentée des faits et gestes de la Franc-Maçonnerie de 1717 à 1890 en France, en Belgique et en Itálie.
La révolution sociale, c'est les
Gesta Satanae per massones.
P. Rosen

par

Le Très Illustre Souverain Grand Inspecteur Général du 33-e et dernier degré de la Franc-Maçonnerie
PAUL ROSEN

Ouvrage approuvé et recommandé par Bref Pontifical de N. T. S. P. le Pape Leon XIII, en date du 7 Juillet 1890.

minilor, să-ţi hărăzească darurile bogate ale adevăratei înţelepciuni, iar Noi îţi împărţim ţie şi alor tăi, cu toată dragostea, Binecuvântarea Apostolică, mărturie a iubirei noastre părinteşti.

Dat la Roma, lângă Sfântul Petru, în ziua de 7 Iulie 1890, în anul al XIII al Pontificatului Nostru.

LEO P. P. XIII"

*

Din textul acestei breve pontificale, orice om cult şi de bună credinţă, înţelege valoarea istorică a cărţii lui *Paul Rosen*, prin adevărul ce desvăluie confirmat de cea mai înaltă Putere Spirituală a lumii.

Din exemplarul rarissim reproducem în traducere fidelă introducerea, pentru ca cititorii noştri să afle în linii largi concluziile autorului, pe cari şi le-a însuşit fără nici o restricţiune Vaticanul, şi cari concluzii desigur că vor fi stat şi la baza hotărîrii lui Mussolini când în 1925 a isgonit Francmasoneria depe pământul Italiei.

Iată textul:

„Să ne fie permis, în fruntea acestei cărţi, a-i preciza caracterul.

„Literatura anti-masonică, în momentul de faţă, cuprinde un număr considerabil de lucrări foarte remarcabile.

„Toate au un caracter comun: desvoltă vederile personale ale autorului asupra Francmasoneriei, sprijinind această opinie prin documente mai mult sau mai puţin importante.

„Noi avem pretenţia de a fi arătat o nouă cale, de a fi desvăluit un nou plan de campanie acelora cari apără ordinea socială creştină.

„Noi am urmat în litera sa consiliul atât de limpede formulat de Sanctitatea Sa Papa Leon XIII, când a scris în enciclica „HUMANUM GENUS"; „Faceţi să fie cunoscută Francmasoneria, aşa cum este".

„Şi pentru a ne supune acestei auguste invitaţiuni, noi am forţat Masoneria să se arate, să se expună ea însăşi în nuditatea ei ruşinoasă şi monstruoasă.

„In acest scop am adunat documentele cele mai oficiale, cele mai incontestabile, emanând dela cercurile conducătoare şi personalităţile cari guvernează Franc-Masoneria, grupându-le astfel încât orice comentar pare de prisos, iar opinia asupra sectei satanice, în loc să rămână numai a publicistului, devine IPSO FACTO a oricărui cititor de bună credinţă.

„Intr'o primă lucrare, intitulată „SATANA ŞI COMPANIA", am studiat învăţămintele periculoase ale Franc-Masoneriei şi am urmărit educaţia progresivă a adepţilor săi. Astăzi, ne îndeletnicim să examinăm pe sectari la lucru şi asupra machinaţiunilor lor întunecoase ne-am hotărît să facem lumină.

„Ne-am impus a nu face să figureze, în paginele ce urmează decât documente oficiale de o autenticitate indiscutabilă; concluziile puse, vor apărea de neînlăturat pentru toţi aceia, pe cari nu-i orbeşte pasiunea contra religiei.

„Să rezumăm în puţine cuvinte preliminare obiectul şi planul acestui nou studiu.

„Pentru a distruge ordinea socială, stabilită de Dumnezeu în lume, Satana a instituit o Asociaţie, a cărei adevărată firmă socială, menţinută secretă este: „SATANA ŞI COMPANIA", a cărei numire mărturisită este:

„Francmasoneria",

„Această Asociaţie, înfiinţată pentru distrugerea Ordinei sociale înumără astăzi[1]*) în lumea întreagă 156.000 ateliere de lucrare satanică, numite LOJI, în cari marele Şef Satana face să lucreze contra societăţii creştine: 25.875.000 oameni, cari se intitulează FRANCMASONI şi 2.850.000 femei, numite SURORI-MASONE!*

---

[1]) In anul 1890.

„Finanţele acestei puternice Asociaţiuni de peste 28 milioane agenţi de satanizare, au în fiecare an o mişcare efectivă DE 3 MILIARDE franci-aur.

„Directoratul suprem îşi are reşedinţa la Berlin şi posedă 4 mari centre de direcţie: la NEAPOLE pentru Europa, la CALCUTA pentru Asia şi Africa; la Washington pentru America de Nord; la MONTEVIDEO pentru America de Sud.

„Lucrările sale se săvârşesc pentru „Gloria şi sub Auspiciile D. G. A. D. U." litere fatidice, cari pentru profani şi masonii naivi înseamnă:

„Du Grand Architecte De l'Univers". dar pentru cei iniţiaţi s'ar traduce mai bine prin cuvintele:

„De la Grande Association Destructive Universelle".

„Spre a putea aduce o judecată imparţială şi motivată asupra acestei asociaţiuni, vom arăta Francmasoneria la lucru în Franţa, în Belgia şi în Italia; o vom arăta în plina ei acţiune destructivă, în plinu-i învăţământ corupător.

„Acţiunea sa destructivă este POLITICĂ şi se exercită în Franţa şi în Belgia.

„Învăţământul său corupător este ANTIRELIGIOS şi este răspândit în Franţa, în Belgia, în Italia, în lumea întreagă.

„Anarchistă în Franţa şi în Belgia, atee în Belgia şi în Italia: *iată ce este Francmasoneria universală în Europa sub direcţia D. S. dela Berlin.*

„Am scris iniţialele masonice D. S. Pentru vulgum pecus (gloaţa proştilor) *a Francmasoneriei, aceste litere înseamnă „Directorat Suprem".*

„Pentru marii iniţiaţi, aceste două litere, D *şi* S, *între care este încadrată deviza masonilor conducători: „DEUS MEUMQUE IUS", reprezintă, simbolizează această deviză, care înseamnă:*

Impunerea *(simbolizată prin cuvântul* Ius) *a principiilor masonice mai întâiu Familiei, apoi Naţiunii spre a ajunge a le înrădăcina în toată omenirea.*

Distrugere (*simbolizată prin cuvântul* Deus) *a Religiei, a Autorităţii, a Moralei. Distrugerea Religiei în Familie; Distrugerea Autorităţii în sânul Naţiunii: Distrugerea Moralei în Omenire.*

Materializare (*simbolizată prin cuvântul* meum) *prin* **Corupţie** (*adevăratul sens intim al cuvântului „Materializare"), a Conştiinţei, a Învăţământului, a Statului.*

Aceste cuvinte (Impunere, Distrucţie, Materializare) *înseamnă pentru marii iniţiaţi satanici, că trebue:*

„Să impună distrugerea oricărei religii în familie prin coruperea conştiinţei;

„Să impună distrugerea oricărei autorităţi în Naţiune prin corupţia învăţământului;

„Să impună distrugerea oricărei morale în omenire prin corupţia Statului.

„Pentru gânditori, pentru oameni serioşi şi cumpăniţi, aceste două litere D. S..., *cari de două secole joacă un rol atât de mare în istoria universală, înseamnă deci:*

„DESORGANIZARE SATANICĂ" a Familiei, a Naţiunii şi a Omenirii, reprezentate prin cele trei puncte... cari îl urmează.

Şi vom dovedi într'un mod convingător, luminos, indiscutabil, cu documente oficiale, cele mai intime şi cele mai secrete, că aceşti gânditori şi oameni serioşi (vai! aşa de puţini!) au dreptate plină şi întreagă, când consideră Francmasoneria, reprezentată prin Directoratul Suprem, drept centrul unei Acţiuni Satanice, care caută a înfăptui Distrugerea, Dezagregarea ordinei sociale prin Corupţia cea mai profundă.

„Toate revelaţiunile fulgerătoare, cari umple paginele ce urmează, le-am luat exclusiv din documente secrete, din acte oficiale, din arhivele cele mai intime ale Francmasoneriei Universale.

„Desfidem deci orice contrazicere venită din Franţa, din Belgia, din Italia sau **ori-de alt undeva**

„Şi noi nutrim speranţa că Francmasoneria, aşa cum este prezentată în această carte, în flagrant delict de distrugere a Ordinei Sociale, că această Francmasonerie va provoca în curând în toate ţările o reacţiune puternică, în stare a o face să dispară pentru totdeauna.

„Ar fi fost o prea mare încredere din partea noastră să urmărim asemenea ţintă, având în vedere cantitatea imensă de documente secrete, intime, intruvabile, ce trebuiau adunate şi analizate, dacă nu ne-am fi sprijinit pe devotamentul absolut al D-lui Jean della Faille de Leverghem, *arătat marei cauze a triumfului principiilor sociale şi morale ale Creştinismului.*

„Posedând o bogată colecţie de documente secrete, tot atât de rare ca preţioase, asupra Francmasoneriei, acest excelent catolic devotat ne-a pus'o în întregime la dispoziţia noastră.

„Şi cum ţinem ca dreptate să se facă aceluia căruia dreptate i se cuvine, am fi fericiţi dacă, în schimbul marelui său serviciu, Dl della Faille de Leverghem ar binevoi să agreeze expresia sincerei noastre gratitudini. Paul Rosen".

Această introducere a lui *Paul Rosen* nu o supunem reflexiunii politicianilor slăbănogi, dornici de aur şi măriri, câştigate prin ajutorul Francmanoneriei, la al cărei car s'au înhămat spre a distruge aşezământul României întregite; ci o recomandăm tineretului dezinteresat şi viguros, care trebue să poarte grija viitorului, ce-i aparţine, şi să-l pregătească de pe acum spre a scoate naţia ameninţată, din făgaşul mentalităţii iudeo-masonice.

Pentru desmeticirea francmasonilor români[1])

In anul 1923 am dat spre publicare, drept anexă, la Protocoalele înţelepţilor Sionului, *traduse de Ion I. Moţa, instrucţiile primite de Garibaldi în 1860 din partea direcţiei supreme a Francmasoneriei, când a fost ridicat la rangul cel mai înalt în ordinul ocult.*

Cititorii români au trecut cu puţină atenţie peste acel document, menit să facă deplină lumină, întorcând pe rătăciţi de pe calea cea greşită.

Astăzi, când perchiziţia, pornită din iniţiativă particulară şi săvârşită la sediul „Marelui Orient" din Bucureşti, a ridicat chestiunea Francmasoneriei, cu efectul că apare în Capitală un „buletin anti-iudeo-masonic, socotesc că este oportun a aduce la cunoştinţă, celor ce voesc să se lumineze, instrucţiile date lui Garibaldi.

Le-am tradus din cuvânt în cuvânt după textul francez, destăinuit întregii lumi de Paul Rosen *în cartea intitulată* „L'Ennemie sociale", *pentru care servicii autorul a primit o scrisoare publică de mulţumire şi binecuvântare apostolică din partea distinsului diplomat şi fin intelectual, care a fost Papa Leon XIII.*

Iată textul, ce poartă data de 5 Aprilie 1860:

„FRATE,

„Cum actele tale ne-au dat proba sigură de un devotament absolut pentru fericirea Umanităţii, care fericire

[1]) cf. *Înfrăţirea Românească*, din 15 Februarie 1930.

225338

nu poate fi realizată decât atunci când convingerile noastre vor fi adus pentru omenire *Egalitate*, doctrinele noastre vor fi *Fraternitatea* şi voinţa noastră, a şefilor supremi ai Francmasoneriei, va fi devenit singura ei *Libertate*, noi consimţim să te ridicăm la rangul suprem.

„Şi cum, dacă te admitem printre noi *este ca să lucrezi*, iar nu ca să studiezi, noi îţi vom da, într'o Instrucţiune unică, cunoştinţa despre *ceea ce este real* în Francmasonerie, făcând să strălucească înaintea ochilor tăi Marea Lumină a Adevărului Masonic.

„Vom începe să-ţi explicăm în mod sumar ce este ritualul nostru şi la ce răspund gradele noastre:

„*Francmasoneria nefiind altceva decât Revoluţia în acţiune*, nefiind altceva decât o *Conspiraţiune permanentă contra despotismului politic şi religios*, această Francmasonerie nu s'a împodobit ea însăşi cu decorurile ridicole, prin care prinţii şi preoţii joacă în societate roluri pe care le-au uzurpat şi furat.

„Dar prinţii şi preoţii neputând învinge o instituţie care le este duşmană şi de care se tem atât de mult, au avut, în epoci diferite, perfidia de a trece în câmpul inamic, de a se face francmasoni ei înşişi şi de a introduce în Francmasonerie acele uzuri, formule, titluri, şi acele legende absurde, care trebuiau să falsifice spiritul instituţiei, care îi denaturau tendinţele şi care în locul doctrinelor liberale şi democratice, păreau a favoriza principii religioase şi aristocratice.

„Şefii noştri, faţă de acest pericol, strânseră legăturile adevăraţilor membri ai acestei societăţi secrete prin excelenţă, care este Francmasoneria, şi dorind să-şi asigure, dacă nu protecţiunea, cel puţin toleranţa puternicilor acestei lumi, i-a lăsat să participe la lucrările masonice, *despre care însă nu le-a desvăluit adevăratul conţinut* decât în măsura în care au voit. Văzând şefii noştri, fără să se încrunte, că Francmasoneria s'a transformat în aparenţă într'o societate neînsemnată de binefacere şi caritate pe care

puternicii Pământului credeau că o țin în mână, șefii noștri i-au lăsat să declare că *Politica* și *Religia* sunt cu totul străine de Francmasonerie.

„Vei avea deci și tu frate; să suporți și să primești toate aceste absurdități ridicole, cari sunt pentru noi adăpostul protector, sub care instituția noastră poate, fiind pretutindeni acceptată, să lucreze în umbră și în secret la atingerea Sublimului Scop; căci nu trebuie să uiți că în Ordinul nostru *nici unui grad nu se desvălue în întregime Adevărul;* subțiază numai vălul care ascunde adevărul de privirile curioșilor.

„Pentru noi, cei învestiți cu Puterea supremă, *pentru noi singuri Francmasoneria dă la o parte vălul pe de-a întregul*, și, inundând inteligența noastră, spiritul nostru și inima noastră, ne face să cunoaștem, să vedem și să simțim că: *Omul este în acelaș timp Dumnezeul, Pontiful și Regele lui însuși.* Iată Secretul sublim, Cheia întregii științe, Culmea de a fi inițiat. Francmasoneria, sinteză perfectă a tot ce este uman, este deci Dumnezeul, Pontiful și Regele Umanității.

„Iată ce explică universalitatea ei, vitalitatea și puterea ei!

„Cât despre noi, marii șefi, noi formăm batalionul sacru al sublimului Patriarh, care la rândul lui este Dumnezeul, Pontiful și Regele Francmasoneriei.

„Iată, frate, al treilea triunghiu, al treilea întreit adevăr, care va da inteligenții tale, spiritului tău și inimei tale fericirea nespusă de a fi în posesiunea absolută a Adevărului fără văluri. Tot sistemul de organizare, de funcționare și de doctrină al Ordinului nostru îți apare acum în fața ochilor, frate, radiind lumină și acum vezi, înțelegi, că toată învățătura noastră se rezumă în:

„A aduce triumful Virtuții noastre, a Moralei noastre și a Autorității noastre în Omenirea întreagă.

„De aceea gradele noastre sunt împărțite în trei clase, după cum sunt chemate să combată ceeace inamicii noștri

persecutori, *clericalii*, îndrăznesc să numească Virtutea lor, Morala lor, Autoritatea lor.

A. „*Pentru a combate respingătoarea lor Virtute*, noi avem gradele:

„1) Ucenic; 2) Tovarăș; 3) Maestru; 4) Maestru secret; 5) Maestru Perfect; 6) Secretar intim; 7) Staroste și Judecător; 8) Intendent al Construcțiunilor; 9) Ales al celor 9; 10) Ales al celor 15; 11) Cavaler ales. Aceste grade ne permit a ridica un profan dela inconștiența ucenicului până la misiunea Cavalerului Ales pentru apărarea Virtuții masonice, pentru cruciada Omului-Dumnezeu el însuși.

„Dintre toate actele omului, cel mai divin este, evident, acela care îi permite să-și perpetueze divinitatea, actul generațiunii.

„Și cum clericalii ascund acest adevăr prin superstițiile absurde ale unui Dumnezeu-Tatăl creiator în vecii vecilor, al unui Dumnezeu-Fiul veșnic creiat și al unui Dumnezeu Sfântul Duh unind veșnic pe ceilalți doi, noi dăm următoarea învățătură:

„Că *Ucenicul*, Bohaz, personificarea lui Osiris sau a lui Bacus, venind să caute adevărul într'o lojă masonică, găsește că există un Dumnezeu-bărbat și nedeplin pentru generarea de ființe.

„Că *Tovarășul*, Jackin, personificarea lui Isis sau a Venerii, este Dumnezeul-femeie care întregește pe Dumnezeul-bărbat și face posibilă generațiunea ființelor.

„Că *Maestrul*, Mahabone sau Mac-Benac, este Dumnezeul hermafrodit deplin, fiu al lui Lot și al fetii lui, fiul Soarelui și al Pământului, omul în deplină posesiune a puterii generatoare.

„Clericalii cred într'o revoluție supranaturală, noi o combatem învățând pe *Maestru Secret*, că singură conștiința existenții este isvorul a tot ce este imaterial în om.

„Clericalii cred în sfârșitul Omenirii; noi învățăm pe *Maeștrii noștri perfecți*, că existența Umanității este eternă, căci ea se reproduce fără încetare.

„Dupăce am deşteptat astfel la Fraţii noştri ideea luptei până la capăt, ce vor susţine contra clericalilor, noi le procurăm armele, învăţând pe *Secretarii intimi*, că curiozitatea, că spionajul duşmanului, este o virtute laudabilă; învăţând pe *Staroste şi Judecători* că dreptul natural ne sprijineşte în această luptă; explicând *Intendenţilor Construcţiunilor* că, în virtutea acestui drept natural, toate mijloacele, potrivite spre a triumfa, sunt în esenţa lor de-a întregul în conformitate cu virtutea: şi mai cu seamă *suprimarea celor inutili* care faptă este încredinţată *Aleşilor celor 9; represiunile, prin legi făcute ad-hoc*, care sunt rezervate *Aleşilor celor 15;* şi împlinirea triumfului, a victoriei definitive, a virtuţii masonice asupra Virtuţii clericale, cu care este însărcinat *Cavalerul Ales.*

B. „*Pentru a combate spurcata lor Morală* noi avem următoarele grade:

„12) Marele Maestru Architect; 13) Arca Regală; 14) Perfectul Constructor; 15) Cavalerul Orientului; 16) Prinţul Ierusalimului; 17) Cavalerul Orientului şi al Occidentului; 18) Crucea-Roză; 19) Marele Pontif; 20) Venerabilul Mare Maestru; 21) Noachitul; 22) Securea Regală.

„La legile divine, la dreptul divin al clericalilor, *Marii noştri Maeştri Arhitecţi* opun drepturile poporului, singurele legitime, singurele adevărate, singurele acceptabile; la dogma lor degradând pe om, — cei din *Arca Regală* le opun idealul perfecţiunii Umanităţii, în Umanitate şi pentru Umanitate; la morala lor mai sus desvăluită, *Perfecţii noştri Constructori* opun morala independentă; la persecuţiunile lor inspirate, *Cavalerii noştri ai Occidentului* răspund printr'o energică campanie în favoarea Progresului şi a Raţiunii pure; la ruşinoasa lor supunere, *Prinţii noştri ai Ierusalimului* răspund printr'o mândră proclamaţie de independenţă bărbătească.

„Pentru a lupta contra tiraniilor infame ale Clericalismului, *Cavalerii noştri de Orient şi Occident* se fac apărătorii dreptului absolut la libertatea de sindicalizare, spre

a înfrânge robirea, în care clericalismul, ajutat de puterea civilă, voește să țină omenirea; și *Crucea noastră Roză* va proclama pentru prima oară *emanciparea de Papi și de Regi*. Și pentru a ajunge la acest sfârșit *Marii noștri Pontifi* se fac apostolii *libertății absolute a învățământului; Venerabilii noștri Mari Maestri* se proclamă dușmanii înverșunați ai oricărui obscurantism, de oriunde ar veni; *Noachiții* noștri își dau între ei jurământul ca dreptatea să se facă; și cei din *Securea Regală* ating culmea moralei noastre din momentul în care spiritul lor este inundat de razele Adevărului, ascuns lor, înainte de a fi ajuns la acest grad, prin frânturile diforme ale intoleranței, ale hipocriziei, ale superstiției și ale egoismului creștinătății.

C. „In sfârșit, frate, *pentru a combate criminala lor Autoritate*, noi avem următoarele grade:

„23) Șeful Tabernacolului; 24) Prințul Tabernacolului; 25) Cavalerul Șarpelui; 26) Trinitarul; 27) Comandorul Templului; 28) Prințul Adept; 29) Marele Scoțian; 30) Kadoș; 31) Marele Inchizitor; 32) Prințul Secretului Regal; 33) Marele Inspector General.

„Clericalii răspândesc prejudecățile lor în mase, căci acolo este singura lor scândură de salvare și *Șefii noștri ai Tabernacolului* îi combat, făcând apel la autoritatea, la acțiunea guvernamentală a claselor conducătoare; la umbrele goale, la formulele și emblemele prin care clericalii țin departe adevărul, *Prinții noștri ai Tabernacolului* proclamă dreptul societății de a se desface de instituțiile politice și religioase care sunt contrare spiritului nostru; șerpilor despotismului civil, religios, militar și economic, *Cavalerii noștri ai Șarpelui* le vor tăia capetele pentru a asigura distrugerea lor; superstițiilor și doctrinelor false clericale, *Trinitarii* noștri răspund prin apostolatul armonizării legilor sociale cu principiile noastre sublime.

„In fine ai noștri *Comandori ai Templului*, se devotează pentru a pune la cale *promovarea fraților noștri în guvernele Statelor: Prinții noștri Adepți* proclamă necesitatea

domniei raționalismului; *Marii noștri Scoțieni* luptă fără încetare și fără cruțare contra ori-cărei uzurpări a puterii, ori de unde ar veni, fie civilă, fie militară, fie religioasă; ai noștri *Kadoși* înfăptuesc *emanciparea socială din cătușele infame ale preoților și ale regilor*.

„Și pentru a încorona totul, *Marii noștri Inquisitori* propagă autoritatea noastră, *Prinții noștri ai Secretului Regal* o statornicesc și o apără; iar noi, *Marii Inspectori Generali*, o exercităm.

„Clericalii, infamii, asasini ai Umanității, opun, precum vezi, frate, Virtuții noastre, Moralei noastre, Autorității noastre — *Proprietatea* lor, *Religia* lor, și *Legea* lor, și tocmai acești dușmani de moarte ai Francmasoneriei vei avea să-i combați de acum înainte ca șef de armată:

„*Legea*, pentru-că nu este armonia perfectă între drepturile omului izolat și datoriile Omului Social în societate, drepturi care nu sunt câștigate pentru toți în toată integritatea lor, datorii, care nu sunt decât consecința imediată a dreptului ce are fiecare din noi de a se bucura de toate drepturile sale, fără a fi împiedecat de cineva.

„*Proprietatea*, pentru-că pământul nu aparține nimănui și produsele lui aparțin tuturor în măsura trebuințelor reale de bun traiu ale fiecăruia.

„*Religia*, pentru-că religiile nu sunt de cât sisteme filosofice datorite unor oameni de geniu, sisteme pe care popoarele le-au adoptat sub condiția expresă ca să contribue a le aduce un spor de bun traiu pentru ele.

„*Nici Legea*,

„*Nici Proprietate*,

„*Nici Religia nu pot deci să se impună omului;* și, cum acestea îl nimicesc, lipsându-l de drepturile lui cele mai prețioase, ele sunt asasini cărora le-am jurat de a ne răsbuna în modul cel mai manifest; sunt dușmani cărora li-am jurat un război de exterminare fără milă, un război de moarte.

„Din acești trei dușmani infami, **Religia** trebue să fie grija noastră constantă a atacurilor ucigătoare; pentru-că un popor nici odată nu a supraveţuit Religiei lui, şi pentru-că, omorând Religia, vom fi nimicit şi Legea şi Proprietatea; pentrucă, aşezând asupra cadavrelor acestor asasini Religia francmasonă, Legea francmasonă, Proprietatea francmasonă, vom fi regenerat Societatea.

„Pentru a regenera Societatea, tu vei avea sub ordinele tale două corpuri de armată, acela format de Atelierele Simbolice şi acela format de Atelierele Inaltelor Grade.

„Francmasoneria Simbolică trebue să rămână societatea închisă; având un secret, trebue să se arate în mod discret profanilor, profitând cu dibăcie de împrejurări favorabile şi trebue mai ales să se silească să atragă ucenici.

„Tu te vei sili să atragi în aceste Ateliere cel mai mare număr de elemente dușmănoase Catolicismului, dușmane ideilor şi instituţiilor Creştine, pe toţi revoltaţii contra Bisericii, care este vrăjmaşa noastră, pe toţi necredincioşii de orice fel.

„Te vei sili să faci un loc printre Fraţii Simbolici tuturor ambiţioşilor, cari voesc să ajungă la onoruri şi putere, tuturor declasaţilor şi netrebnicilor cari sunt în căutarea unei poziţii sociale, oamenilor de petrecere, bonvivanţilor lacomi de plăceri materiale, negustorilor şi industiaşilor aprigi de câştig, literaţilor şi savanţilor setoşi de renume.

„Sileşte-te să îngrămădeşti în grupul Simbolismului oamenii inteligenţi şi influenţi din toate ţările, studiază-i, ghiceşte-le tendinţele şi înclinările lor.

„Semnalează ni-i pe aceştia, şi noi îi vom face să ajungă şi să reuşească, *după ce vom fi pus stăpânire pe inteligenţa lor, pe voinţa lor şi pe libertatea lor, pentru a-i avea la dispoziţie după placul nostru.*

„Cu aceşti oameni aleşi, instrumente desăvârşite ale sacrosanctelor noastre revendicări, tu vei avea să formezi Atelierele înaltelor Grade.

„Tu vei încredința acestor Frați de încredere, acestor oameni siguri, propagarea, apărarea și executarea sublimelor noastre idei moderne; tu le vei da însărcinarea să realizeze în societate Rescumpărarea noastră socială prin francmasonizarea Familiei, a Patriei și a Proprietății, prin absorbirea de către Ordinul nostru, a învățământului de morală și a autorității, prin *distrugerea Papalității* și *prin nimicirea tuturor Religiilor*.

„*Organism viu, cu proporții gigantice, care strânge întreaga Societate într'o imensă plasă din care fie-care ochiu de plasă este un om, Ordinul nostru își păstrează atotputernicia și se menține într'o formidabilă unitate grație disciplinei noastre, obligației de a tine totul în secret și jurămintelor noastre francmasone.*

„Nu putem să-ți recomandăm îndestul, Frate, de a proceda astfel, ca, aceste jurăminte, ale tuturor gradelor, precum și jurământul de secret, prin care se închide întrunirea francmasonă, să fie jurate în termeni precișI și în așa fel, încât să constitue, pentru noi Francmasonii, le găturI atât de indisolubile, încât să putem fi siguri de cei folositori și să putem îndepărta fără primejdie elementele netolositoare.

„Trebue să te silești, frate, să câștigi în fiecare Atelier un sâmbure de frați influenți, și, dacă nu convinși, cel puțin interesați, cari să știe să satisfacă trebuințele sociale ale fie cărui Atelier, fie prin acei dintre frați, cari vor consimți să le realizeze cu riscurile și pericolele lor personale, fie, ceea-ce este cu mult mai preferabil, prin ajutorul profanilor.

„In acest din urmă caz, să ai grija de a exagera forma protestărilor în contra regimul social, economic, politic și religios actual, astfel că, odată ridicat și răscolit terenul popular prin atari exagerațiuni, să poți semăna adevăratele noastre doctrine, care în așa împrejurări vor avea un caracter într'adevăr moderat.

„Nu te preocupa prea mult de schisme, de diviziuni, de sfâșieri cari ar putea să se producă, nici de rivalități sau de ambițiunile particulare cari ar putea să se ivească.

„Nu da decât o importanță secundară chestiunilor de formă de guvernământ, competițiunilor de dinastii, rivalităților de puteri.

„Dar respinge fără milă și combate până la moarte, fără nici o cruțare, prin toate mijloacele ce îți punem la dispoziția ta, cutare dinastie, cutare instituție, cutare clasă din societate, cutare influență politică, cutare autoritate guvernamentală, cutare personaj princiar, cutare individualitate marcantă, care, împotrivindu-se nouă fie ca adversar al Revoluției sociale, fie ca apărător al ideii sau al societății creștine, ar forma printr'o astfel de purtare o piedică sau ar întârzia împlinirea misiunii noastre sociale.

„Această misiune socială pe care Șeful nostru suprem ni-a încredințat-o, suntem aproape de o fi îndeplinit.

„Cum Dumnezeul nostru nu este nici substanță, nici corp, nici suflet, nici creator, nici tată, nici verb, nici iubire, nici diavol, nici mântuitor, nici nimic, *noi am robit Biserica puterii laice* și *am răsturnat puterea temporală a Papii, așteptând și răsturnarea puterii lui spirituale.*

„Cum suntem ziditorii noului Templu al fericirii Omenirii, și cum pentru a construi trebue a începe prin a dărâma, prin a distruge actuala stare socială, noi am suprimat învățământul religios, noi am desființat Dreptul Internațional.

După-ce am răsturnat puterea temporală a Papii, mamicul nostru infam și de moarte, prin ajutorul Italiei și al Franței; *noi vom slăbi Franța,* care susține puterea spirituală a Papii, prin concursul puterii noastre și al Germaniei.

„Și o zi va sosi, când după împărțirea integrală a Europei în două Imperii: german în Occident și rus în Orient, Francmasoeria le va uni într'o singură Impărăție, cu Roma drept capitală a Universului întreg.

„Şeful nostru Suprem va domni singur peste lume şi Francmasoneria, aşezată pe treptele tronului său ,va împărţi cu el Atotputernicia.

„Pe cât este de măreţ şi orbitor prin lumină acest scop suprem, pe care ţi-l trecem strălucitor pe dinaintea ochilor, atât de mari şi răbdătoare trebue să fie străduinţele şi sforţările noastre necesare pentru a-l atinge.

„Astăzi, când tu eşti printre Maeştrii-şefi, străduinţele tale trebue să-şi sporească intensitatea şi pentru a-ţi preciza bine tendinţele, asigurând în acelaş timp succesul lor şi triumful lor, noi îţi vom rezuma într'un chip limpede Marea Lumină a iniţierii supreme.

„Tu eşti Dumnezeul tău, Pontiful tău şi Regele tău însuţi. Raţiunea ta este singura regulă a Adevărului, singura cheie a ştiinţei şi a politicii.

„Poftele tale şi instinctele tale constitue singura regulă a Binelui, singura cheie a progresului şi a fericirii:

„Tu trebue să înţelegi şi să interpretezi precum urmează sfânta noastră deviză:

LIBERTATE, armă atotputernică, cu care noi am răsturnat lumea, înseamnă:

„*Independenţa* fără margini şi restricţii, sustrasă dela ori-ce fel de autoritate.

„*Independenţa spiritului*, care nu ar putea fi stânjănită prin nici o dogmă.

„*Independenţa voinţei*, care nu se supune la nici o putere, care nu recunoaşte nici Rége, nici Papă, nici Dumnezeu.

„*Indepenţa personalităţii*, care a sfărâmat toate lanţurile ce o ţineau încătuşată, lanţuri fizice şi lanţuri morale, lanţuri ale Pământului şi lanţuri ale Cerului, pentru a realiza independenţa Omenirii prin desrobirea ei absolută şi deplină.

„Prin ajutorul *Libertăţii*, ca pârghie, şi prin pasiunile omeneşti, ca punct de sprijin, noi vom răsturna pentru totdeauna pe Regi şi pe Preoţi, aceşti inamici neînduplecaţi ai

neamului omenesc, mai funești pentru omenire decât tigrii pentru celelalte animale.

„*EGALITATE*, instrumentul atotputernic cu care noi am transformat lumea, înseamnă:

„*Egalizarea proprietăților*, căci drepturile omului la pământul comun, ca cetățean al unei singure și aceleiași lumi, ca copil al unei singure și aceleiași mame, sunt mai vechi și mai sacre decât toate contractele și tot dreptul nescris, și prin urmare aceste drepturi trebuesc restabilite, pe când contractele trebuesc rupte și dreptul nescris trebue desființat.

„*Egalizarea averilor*, prin echilibrul proporțional al salariilor, prin desființarea completă și radicală a dreptului de succesiune, prin exproprierea tuturor societăților financiare, prin adaptarea la solidaritatea națională a fiecărui popor a băncilor, a cancelariilor, a transporturilor, a asigurcrilor și a minelor.

Egalizarea indivizilor, prin solidaritate, prin participare egală a fiecăruia la producțiunea sa solidară[1]).

„Prin ajutorul *Egalității*, ca pârghie, și poftele omenești ca punct de sprijin, noi vom face să dispară pentru totdeauna aristocrația Banului, călău neînduplecat, exploatatoare fără saț a neamului omenesc.

---

[1]) Pentru ca cetitorul să stabilească identitatea de concepții dintre instrucțiile date lui Garibaldi la 1860 și principiile Constituție sovietice din 1918; pentru ca să înțeleagă că aceeaș conducere *unitară* și *ascunsă* dicta instrucțiuni la 1860 și le aplica peste 60 de ani în Rusia, reproducem din Constituția sovietică, opera curat jidănească, următoarele fragmente:

Art. 3, *a)*: „Spre a realiza socializarea pământurilor, proprietatea particulară asupra solului este desființată și toate imobilele sunt considerate ca aparținând națiunii întregi și se transmit lucrătorilor fără nici o despăgubire, conform principiului egalității de folosință".

c) „Drept cel d'intâi pas către luarea în stăpânire definitivă a tuturor fabricilor, uzinelor, minelor, căilor ferate și a altor izvoare de producție, precum și a mijloacelor de transport, de către Republica muncitorească și țărănească a Sovietelor, s'a sancționat legea, promulgată de Soviete, privind controlul muncitoresc și Consiliul superior al economiei naționale, spre a asigura puterea lucrătorilor asupra exploatatorilor"

FRATERNITATE, făgăduința atotputernică cu care noi am stabilit, puterea noastră, înseamnă:

„*Frăția în Francmasonerie*, pentru a constitui un *Stat în Stat*, cu mijloacele și cu o funcțiune independente de stat și necunoscute statului.

„*Frăția în Francmasoneria*, pentru a constitui un *Stat deasupra Statului*, cu o unitate, un cosmopolitism, cu o universalitate care fac Francmasoneria să fie superioară statului și să-l conducă.

„*Frăția în Francmasonerie*, pentru a constitui un *Stat în contra Statului*, atâta vreme cât vor exista armatele permanente, instrumente de apăsare, principii de parazitism, piedică a ori-cărei înfrățiri.

„Prin ajutorul *Fraternității*, ca pârghie, și prin urile omenești, ca punct de sprijin, noi vom face să piară pentru totdeauna Parazitismul și Represiunea armată, această ciumă nepotolită, această groază sălbatică a neamului omenesc.

„Frate, iată sfârșitul inntrucțiunii ca șef al Francmasoneriei.

„Rostește acum împreună cu noi Jurământul suprem:

„*Jur că nu voiu avea altă patrie decât patria universală.*

„*Jur că voiu combate fără cruțare totdeauna și pretutindeni hotarele națiunilor, hotarele moșiilor, ale caselor și atelierelor, și granițele familiei.*

„Jur că voiu răsturna, cu sacrificiul vieții mele hotarul în care ucigașii umanității au tras în sânge și în noroiu numele lui Dumnezeu.

„Jur că voiu pune la contribuție întrega mea existență la triumful fără capăt al progresului și al unității universale, *și declar că profesez negațiunea lui Dumnepeu și a sufletului*".

„Și acum frate, *după*ce **Națiunea, Religia** și **Familia au dispărut pentru totdeauna** *pentru ține în imensitatea operei Francmasoneriei*, vino în brațele noastre, prea Puter-

nice, prea Ilustre şi Prea Scump Frate, să împarţi împreună cu noi autoritatea fără margini şi puterea fără îngrădire pe care o exercităm asupra Umanităţii".

Iată domnilor francmasoni români, „ceeace este real *în Francmasonerie", cum se exprimă autorul în preambulul acestor instrucţii. Citiţi-le rătăciţilor şi vă desmeticiţi, voi cari aţi căzut în plasa hipocrizei masonice, căutând adevărul. Luminaţi-vă şi vă pocăiţi, voi cari aţi fost de bună credinţă, cum a fost* Paul Rosen *la intrarea lui în secta scelerată.*

Iar voi, cari îi cunoaşteţi dedesubturile cu planuri destructive, şi totuşi perseveraţi, pentrucă, prin o solidaritate satanică, Francmasoneria vă „lansează" în situaţii nemeritate spre a vă avea ca instrumente de răsturnare a actualei ordine sociale şi politice din statul român; voi trebue să ştiţi, că mai curând ori mai târziu veţi fi puşi la stâlpul infamiei, ca indivizi periculoşi actualului aşezământ al Romîniei întregite.

Pentru-ce societate secretă? [1])

Unul din stâlpii puterii jidovești, alături de *presă* și *finanță*, și anume *francmasoneria* începe a preocupa opinia publică românească, după-ce studențimea noastră, veșnic trează, purtând grija zilei de mâine, a dat alarma cu temperamentul propriu tinereții.

Francmasonii români încolțiți, încep să se apere.

Bieții oameni debitează în defensivă formulele searbăde ce li s'au spus în lojile masone. Ei nu au prins nimic din adânca hipocrizie savant ticluită; și afirmă că aparțin unei societăți filantropice, care nu atinge nici religia, nici naționalitatea noastră. Îi învit să citească instrucțiile date lui Garibaldi, publicate în această revistă în numărul de 15 Februarie 1930, spre a se desmetici.

Mai afirmă bieții oameni, că francmasoneria română este naționalistă și că, în această calitate, a adus servicii statului român.

Francmasoneria având un caracter cosmopolit, care nu cunoaște granițele familiei și ale națiunii, așa cum rezultă din instrucțiile mai sus menționate și din machinațiunile ei dela origină până astăzi, nu-și poate însuși cu sinceritate un caracter național: și-ar distruge baza de existență. Își poate pune această mască, numai spre a înșela și a spori turma naivilor aderenți.

Cine vrea să se lumineze asupra unei atari *mascarade*, a Francmasoneriei cu mască națională, să binevoiască a

[1]) cf. *Infrățirea Românească*, din 15 Martie 1930.

citi studiul lui Ludendorf intitulat „*Die Vernichtung der Freimaurerei durch Enthüllung ihrer Geheimnisse*", (Nimicirea Masoneriei prin desvăluirea secretelor ei), apărută în sute de mii de exemplare la München în 1927.

Luați de scurt, francmasonii dela „*Marele Orient*" din București citează nume de oameni politici români, cari ar fi aparținut acestei secte.

Aceștia trebue împărțiți în două categorii; unii, cari vor fi lucrat în societăți secrete, spre a-și ridica neamul, când era încătușat în robie politică, și deci ei nu puteau lucra la lumina libertății; alții, cari astăzi aparțin Francmasoneriei nu spre a-și rilica neamul, ajuns la limanul libertății și al unității naționale, ci spre a se înălța, pe ei înșiși din fundul lojelor după principiile și metodele recomandate lui Garibaldi. In prima categorie, vor fi intrând și nume ce strălucesc în paginile istoriei noastre din a doua jumătate a secolului al XIX; ei vor fi întrebuințat aceleași metode pe cari le-au practicat patrioții italieni, cam din aceeaș vreme, cum au fost *Mazzini*, *Garibaldi*, *Crispi* spre a da unitatea politică Italiei, împiedecată a se întregi de dușmani și interni și externi.

In a doua categorie intră astăzi epigonii, profitorii libertății politice câștigată de alții; intră slăbănogii și slugarnicii, ambițioșii fără scrupule, ariviștii fără caracter și fără simț autohton, gata a periclita opera măreață a înaintașilor spre a-i ridica de subsuori la situații nemeritate Francmasoneria ocultă și scelerată.

Loja zisă română a „Marelui Orient" nu este decât anticamera francmasoneriei internaționale, ce își are o sucursală și în Capitala României. De acolo, Jidovimea conducătoare, cu privirea sigură, ascuțită de veacuri asupra mărfii de creștini inconștienți, își pregătește, își crește și își alege, din puzderia celor chemați, elemente utile spre a le promova după o selecționare severă și pacientă, așa cum se mărturisește în instrucțiile date lui Garibaldi.

Ai înțeles, francmason român, din loja zisă română, dela București, ce rol ai? Ești un simplu material de experiență iudaică! Și îți închipuești, că dacă, prin sugestie perfidă, ți-a inoculat spiritul lui Iuda câteva idei subversive, te-a și „onorat" cu deținerea unor secrete de importanță istorică? Nu, nu: nu-ți face iluzii! Secretele nu sunt pentru tine, oaie de tuns și de mulș! Secretele sunt pentru unii din acei conducători iudei, invizibili și insezisabili, despre care *Rathenau*[1]), Jidan inițiat, asasinat de naționaliștii germani, spunea că vre-o trei sute de Jidani stăpânesc destinele lumii actuale.

Dacă Francmasoneria este o nevinovată societate filantropă, se întreabă orice om de bună credință: *pentru ce păstrează secrete, pentru-ce lucrează la întuneric?*

Italia a înțeles toată primejdia ce clocește în sânul lojelor zise filantrope și le-a silit ori să se transforme în societăți oneste lucrând la lumina zilei, ori să plece. Mussolini nu a admis continuarea secretului masonic, tolerat și încurajat prin lipsa de prevedere și mai ales prin complicitatea conducătorilor politici anteriori, cări, dând dovada patentă a incapacității lor, au pregătit venirea Ducelui, la putere, în 1922.

El s'a întrebat: Societate secretă? Pentru-ce secretă? Secret înseamnă suspect; și-a luat măsuri în consecință. Iată cum ajutorul său *Alfredo Rocco*, actualul ministru de justiție al Italiei, explică necesitatea legii din 1925[2]), prin care guvernul italian a forțat pe masoni, ori să lepede masca, ori să treacă hotarul[3]).

---

[1]) Cf. *L. de Poncins*: Les Forces secrètes de la Révolution. Ediția II, Paris, 1929, pag. 209.

[2]) Cf. *Alfredo Rocco*, „*La Trasformazione dello Stato*", Roma, 1927, pag. 35—38; ședința Camerii din 12 Ianuarie 1925.

[3]) Bine înțeles, secta scelerată și-a strămutat centrul de machinațiuni periculoase în streinătate, de unde organizează toate campaniile de presă contra regimului fascist, urzește comploturi și atentate contra familiei regale și contra lui Mussolini.

Onorați colegi,

„Tuturor le este cunoscută partea ce au avut societățile secrete în mișcarea Risorgiment-ului italian, (renașterea politică dela mijlocul secolului al XIX).

„Aprecierea contribuției, ce ele au adus mișcării naționale, aparține istoriei. Este cert că, dacă se putea considera justificată existența și activitatea asociațiunilor oculte în timp de servitute, ca un mijloc de luptă al poporului neînarmat contra streinului și contra guvernelor-cliente ale streinului; **asemenea societăți ar fi trebuit să dispară sau să se transforme în ziua în care, cucerindu-se independența și libertatea.** *a devenit liberă și chiar meritorie orice formă de activitate, îndreptată spre a ridica și a răspândi spiritul național. Dar se întâmplă tocmai contrariul: libertățile interne, sancționate de constituție și fără limite lărgite de practica constituțională, a noului stat italian, aceste libertăți au fost un îndemn și un motiv de a face să crească și să se înmulțească asociațiunile constituite și lucrând în mod clandestin, către cari alergau cu grămada toți nemulțumiții și amăgiții noului regim, precum și aceia cari căutau să-și facă drum în viață cu* **maximum de avantagii și minimum de riscuri.**

„Fenomenul (societăților oculte) a displăcut tuturor oamenilor mari ai Risorgiment-ului, cari considerau sectele și societățile secrete ca un rău necesar, fruct al despotismului și al servituții, destinat a dispărea cu acestea. Armă legitimă, unde nu este patrie și libertate, scria Mazzini, (aceste societăți) pot fi disolvate de națiune imediat ce națiunea și-a dobândit patria și libertatea.

„Dacă Asociațiunea secretă, adăuga el, vrea să realizeze un progres și mai mare (după dobândirea libertății naționale) trebue să se supună judecății tuturora.

„Astăzi *orice specie de societate ocultă, chiar admițând că scopul este juridic și etic permis, este, prin* **faptul însuși al secretului, incompatibilă cu suveranitatea statului și cu egala libertate a cetățenilor înaintea legii. Libertatea politică** *constă în facultatea, limitată de legi spre a fi mai bine garantată tuturora și fiecăruia,* **consistă în facultatea de a atinge scopuri ce sunt sau se consideră a fi utile colectivității.** *Cine pretinde să vorbească și să lucreze în secret, prin acest fapt se* **sustrage libertății și îi violează unul din fundamentele esențiale, care este egalitatea tuturor cetățenilor, pentrucă pretinde pentru sine favoarea, privilegiul de a evita limitele și sancțiunile,** *pe cari legile le impun exercițiului libertății în interesul obștesc.* **Cu alte cuvinte, se pune în afară de lege și nu mai poate cere să fie apărat de lege.** *De unde rezultă că nimic nu este mai neghiob și mai absurd decât a privi prohibițiunea societăților secrete operată de stat, ca o violare sau o restricțiune a garanțiilor constituționale și a libertăților fundamentale. Statul modern cu atât mai mult își păstrează în mod efectiv esența lui de stat constituțional și liber, cu cât suportă și admite mai puțin, în exercițiul drepturilor recunoscute tuturor cetățenilor, posibilitatea privilegiului, a cărui formă, dintre cele mai odioase și moralmente mai respingătoare, este pretenția de a se sustrage controlului altora.*

„*Sicietățile, cari obligă pe proprii lor adepți la tăcere, chiar cu prețul de a minți, contribue a corupe și a falsifica caracterul Italianului, dispus prin firea lui la francheță și sinceritate.* **Obiceiul minciunii, al ascunderii și al misterului este una din consecințele deplorabile ale sectelor secrete.**

...„Toate partidele politice sunt mai mult sau mai puțin infectate ori otrăvite. *Lupta politică în Italia nu se va puteea desfășura cu plină sinceritate și libertate de atitudini și raporturi, câtă vreme va fi posibil sectelor secrete de a se*

furişa în fiecare partid sub forme mincinoase, spre a-i servi programul în interese şi scopuri necunoscute sau inavuabile, spre a-i devia spiritul, spre a-i controla sau stăpâni consfătuirile; în fine, spre a-i trăda pe toţi şi pe fiecare, până când în sfârşit fiecare partid va putea să se teamă ori să bănuiască, şi foarte des nu fără motiv, că are, fără să ştie, pe duşman în propriile-i rânduri.

„Dar unul din cele mai mari pericole ale Asociaţiunilor cari operează în mod ocult este răspândirea lor printre magistraţi şi ofiţerii armatei şi ai marinei. *Nu este om care să nu vadă, cât de primejdios este, chiar fatal putem zice, pentru autoritatea statului în lăuntru şi pentru independenţa sa în afară,* **această suprapunere a unei ierarhii particulare şi ocultе deasupra ierarhiei statului.** *Libertatea externă, adică independenţa faţă de streinătate, cucerită şi menţinută cu un preţ atât de scump, este grav ameninţată prin această penetraţiune în fibrele cele mai delicate ale statului, pătrundere a societăţilor ocultе, sustrase oricărei forme de supraveghere şi control, având foarte des* în streinătate centrele de direcţiune şi de influenţă. *O atare stare de lucruri nu poate fi tolerată lungă vreme.* Nici o persecuţiune, nici un fel de prohibiţiune, nici o limitare a dreptului de asociere. Dar toate asociaţiunile au obligaţia de a lucra faţiş, la lumina zilei.

„Aceasta este ţinta actualului proect de lege. Atare ţintă voim să o atingem printr'un mijloc simplu şi în nici un chip vexatoriu: dând autorităţilor de siguranţă a statului dreptul să ceară şi obligând pe conducătorii societăţilor, constituite sau lucrând în Italia *să comunice* actul constitutiv, statutul şi regulamentele interne, lista nominală a membrilor.

„In articolul 2 se prevede apărarea statului contra **pericolului suprapunerii unei ierarhii ocultе pe deasupra ierarhiei de stat,** *aducând pedepse disciplinare funcţionarilor publici de orice ordin, cuprinzând în prima*

linie magistrații și ofițerii armatei, cari fac parte din societățile secrete.

„Cu aceste dispoziții, cari nu violează ci ocrotesc libertatea cetățenilor, pentrucă nu opresc să se desvolte nici o activitate la lumina zilei și sub controlul opiniei publice, guvernul afirmă de a fi dat un impuls și **mai mare educații morale a Italienilor, care este una din problemele fundamentale ale vieții naționale**".

Așa vorbește ministrul unei țări latine, în plină prosperitate postbelică.

In România noastră, tot mai sărăcită de politicianii, foști și actuali miniștri figurează în listele Francmasoneriei, cosmopolite, atee și revoluționare; iar candidații la ministere se înghesue cu grăbelnică slugărnicie desgustătoare în anticamera sectei scelerate, spre a ajunge și ei cât mai repede excelențe ministeriale.

Judecă-i, domnule cititor, și pe unii și pe alții.

Oare cât îi vom mai răbda?

Citiţi şi vă luminaţi: enciclica „Humanum genus“[1])

Citiţi documentul de mai jos, domnilor, cari din şcoală aţi aflat că în *Roma* s'a continuat nu numai tradiţia de prestigiu imperial în persoana Papilor, ci şi cultura clasică, salvată, ca într'o vatră de foc nestins, în vremea când furtuna năvălirilor barbare şi ignoranţa evului mediu întinseseră întunericul şi asprimea primitivă peste toată faţa Europei.

Citiţi documentul de mai jos, mai ales d-voastră domnilor, cari, în afară de legăturile intelectuale ce apropie de Roma pe orice om cult, mai aveţi şi contactul intim sufletesc cu *„Celatea Vaticanului“*, prin religia catolică.

Citiţi documentul de mai jos, mai ales d-voastră domnilor consângeni, cari *„uniţi“* cu Roma în credinţă, nu numai că trebue să apreciaţi adevărul incontestabil rostit *ex cathedra*, dela înălţimea locului unde a fost răstignit Sfântul Petru, dar aţi contractat şi datoria morală de a urma cuvântul Vaticanului impunându-i respectul cu orice prilej.

Acest cuvânt al Vaticanului a fost rostit solemn, sub forma de enciclică, adresată *urbi et orbi*, către sfârşitul secolului trecut, de unul din cei mai luminaţi Papi din câţi au păstorit lumea catolică, de acel *Pontifex* într'adevăr *maximus*, prin vasta lui cultură, prin excelentul său simţ diplomatic, prin impunătoarea lui personalitate morală: *Papa Leon XIII*. Simţul său diplomatic, a cărui superioritate *Bismark* a avut ocazia să o constate în aşa numitul

[1]) cf. *Infrăţirea Românească*, din 1 Maiu 1930.

„*Kulturkampf*", nu l-a oprit să denunţe pretutindeni primejdia Francmasoneriei şi să îndemne toată lumea catolică a-şi da silinţele să stârpească *„această ciumă necurată ce se strecoară prin toate vinele societăţii"*. Era Şeful Bisericii apusene prea adânc pătruns de misiunea lui morală, spre a face transacţie între diplomaţie şi adevăr; şi era prea cult spre a nu descoperi, magistral şi definitiv, toată profunzimea perversă şi primejdioasă a sectei scelerate, combătută de predecesorii săi încă din anul 1738.

Din enciclia întitulată *„Humanum genus"*[1]) din *1884*, reproduc câteva fragmente. Citiţi şi vă luminaţi:

(Pag. 19). *„In neadormita lor îngrijire pentru mântuirea poporului creştin, Predecesorii Noştri, Pontificii Romani cunoscură îndată cine era acest vrăjmaş atât de capital care se ivia din întunerecul unei ascunse conspiraţiuni, şi ceea ce dânsul voia. Prevăzând deci viitorul, ei deteră suveranilor şi popoarelor, semnul de alarmă, ca nu cumva să fie apucaţi fără de veste, prin cursele şi meşteşugurile pregătite împotriva lor. Intâia arătare a primejdiei s'a făcut de* Clement XII[2]), *în anul 1738, iar Constituţiunea acestui Papă fu întărită şi reînoită de* Benedict XIV[3]). Piu VII se *luă după urmele amândurora*[4]) *şi* Leon XII, *cuprinzând în Constituţiunea Apostolică* Quo graviora *toate actele şi hotărîrile Pontificilir precedenţi asupra acestei materii, le primi şi le întări pentru totdeauna.* Piu VIII, Grigorie XVI[5]) *şi, în mai multe rânduri,* Piu IX[6]) *au vorbit în acelaş sens.*

„Fiind-că scopul şi firea sectei Francmasonice fuseseră pe deplin cunoscute, prin semne învederate ale faptelor

---

[1]) Vezi traducerea în româneşte, făcută de Episcopul *Nicolae Iosif Camilli* şi însoţită de o epistolă pastorală către credincioşii catolici din Moldova, într'o broşură de 40 pagini, din anul 1884.
[2]) Cf. enciclica *In eminenti.*
[3]) Prin enciclica *Providas.*
[4]) Cf. enciclica *Ecclesiam.*
[5]) Enciclica *Mirari vos.*
[6]) Cf. enciclica *Multiplices inter se.*

ei, prin procese formale, prin aducerea la lumină a legilor ei, a riturilor şi a tâlcuirilor cărora mai multe ori se adăogiseră chiar mărturiile adepţilor, acest Scaun Apostolic a denunţat lumii că secta Francmasonilor, întemeiată fără nici un drept omenesc şi dumnezeesc, este vătămătoare creştinismului, nu mai puţin decât statului: şi a oprit şi poruncit, sub pedepsele cele mai mari cu care obicinueşte Biserica de a lovi pe vinovaţi, ca nimeni să nu intre în această societate. Întărâtaţi de aceste măsuri, şi crezând de a putea, prin dispreţ şi prin defăimare, să scape de puterea acelor hotărîri sau să le micşoreze, secretarii (oamenii sectei secrete) învinovăţiră pe Papii cari le decretaseră, când, că hotărîseră nişte lucruri nedrepte, când să trecuseră peste marginele cuvenite. Astfel ei se silirăde a ocoli şi de a zădărnici autoritatea şi gravitatea Constituţiunilor Apostolice ale lui Clement XII, Benedict XIV, Piu VII, *şi* Piu IX. *Cu toate acestea n'au lipsit, chiar în acea societate, unii care au mărturisit, deşi fără voie, că, plecând din punctul de vedere al învăţăturii şi al disciplinei catolice, Pontificii romani urmaseră după tot dreptul. Acestei mărturisiri trebue a mai adăogi consimţământul unui număr oare-care de suverani şi de capi ai statelor cari avură grija, sau de a denunţa societatea masonilor, Scaunului Apostolic, sau de a o osândi ei înşi-şi, ca un ce primejdios, aducând legi împotrivă-i, precum s'a făcut în Olanda, în Austria, în Elveţia, în Spania, în Bavaria, în Savoia şi în alte părţi ale Italiei.*

„Dar mai pre sus de toate este de însemnat, că întâmplările au justificat purtarea cea înţeleaptă a Predecesorilor Noştri. Căci grija lor cea prevăzătoare şi părintească nu avu, nici pretutindenea, nici totdeauna, sfârşitul dorit, fie din pricina prefăcătoriei şi vicleniei secretarilor, fie din pricina uşurinţei nesocotite a acelora cari ar fi avut interesul cel mai mare de a o priveghia mai de aproape. Urmarea a fost că, într'un veac şi jumătate, secta Francmasonilor a făcut înaintări necrezute. Întrebuinţând totodată cu-

lezarea și șiretenia, ea a năpădit în toate gradele ierarhiei sociale, și a început a câștiga atâta putere, încât părea a domni aproape în deosebite state. Din această întindere atât de grabnică și de înfricoșată, au urmat anume pentru Biserică, pentru autoritatea suveranilor și pentru binele public, acele rele, pe care Predecesorii Noștri le prevăzuseră mai de mult, deoarece lucrurile au ajuns până a justifica pentru viitor temerile cele mai serioase, nu tocmai în privința Bisericii, ale cărei temelii nu pot fi sguduite de feliu prin încercările oamenilor, ci în privința Statelor unde a devenit prea covârșitoare înrâurirea sectei de care vorbim, sau a altor secte ce-i seamănă și care conlucrează cu dânsa, și sunt de dânsa atârnate.

(Pag. 21). *„Din pricinile acestea, de abia pusesem, Noi, mâna pe cârma Bisericii, am văzut și am simțit pe deplin cât trebuia să ne împotrivim unui rău atât de mare, și să-i împotrivim, întru cât e cu putință, autoritatea noastră. Folosindu-ne de orice bun prilej, Noi am urmărit învățăturile cele mai însemnate, asupra cărora părea a fi înrâurit mai mult înreutățirea ideilor masone. Astfel în Enciclica Noastră* Quod Apostolici muneris, *Noi ne-am silit de a combate monstruozitățile socialiștilor și ale comuniștilor. In cealaltă Enciclică a Noastră* Arcanum *ne-am îngrijit de a apăra și de a deslușì noțiunea cea adevărată și autentică a societății casnice, al cărei izvor și început este căsătoria. Pe lângă aceasta, în Enciclica* Diuturnum *Noi am propus, după principiile înțelepciunii creștine, firea puterii politice, și am arătat minunata ei unire cu ordinea naturii, precum și cu binele popoarelor și al Suveranilor. Astăzi, după pilda Predecesorilor Noștri, am hotărît de a ne îndrepta cu dinadinsul luarea aminte, asupra societății însăși, Francmasonice, asupra tendințelor și faptelor sale, ca să punem mai mult la iveală puterea sa răufăcătoare, și să* **oprim lățirea unei ciume nenorocite.**

„Fericite sunt sectele oamenilor care, deși n'au aceleași rituri, aceeaș formă și origina aceeaș, totuși fiind unite în-

Ire ele prin împărtășirea aceluiaș scop și prin asemănarea principiilor, în ființă, se potrivesc cu Francmasoneria, ce este ca un centru din care toate pleacă și în care se întorc. Și deși astăzi ele nu arată de a voi să rămână ascunse, și țin adunări ziua în amiaza mare și față cu toată lumea, avându-și chiar jurnalele lor, totuși, dacă ne uităm până în fundul lucrurilor, vedem prea bine că ele păstrează firea și obiceiul societăților ascunse. Căci la ele se află mai multe feluri de taine, pe care legile lor le opresc, cu cea mai mare îngrijire, de a le descoperi, nu numai persoanelor străine, ci încă unui număr însemnat din adepții lor: așa de pildă, sfaturile din lăuntru și cele din urmă, capii cei mai mari ai sectelor[7])*... niște întruniri mai ascunse și interioare, de asemenea și măsurile luate și în ce chip, prin ce mijloace se vor îndeplini. Contribue de minune la aceasta, împărțirea făcută, între asociați, a drepturilor, a funcțiunilor și a însărcinărilor, deosebirea ierarhică a rândurilor și a gradelor, făcută în modul cel mai nimerit, și disciplina cea, strașnică, cărei toți, sunt supuși.* **Candidații trebuie să făgăduiască, ba chiar să jure, de a nu descoperi niciodată și nici într'un chip numele asociaților, semnele și învățăturile societății.** *Astfel sub niște înfățișări înșelătoare și întrebuințând tot deauna prefăcătoria, precum odinioară făcuseră Manicheii, Francmasonii nu cruță nici o osteneală pentru a se ascunde și pentru a nu avea alți martori decât numai pe ai lor. Căutând ei, de a nu arăta niciodată ceeace sunt, ei joacă rolul de prieteni ai literaturii sau de înțelepți întruniți pentru a cultiva științele. Nu vorbesc decât de râvna lor pentru înaintarea civilizațiunii, de iubirea lor pentru poporul de jos. Auzindu-i pe ei, unica lor țintă ar fi de a îmbunătăți soarta mulțimii și de a întinde la un număr mai mare de oameni foloasele vieții civile; care intențiuni chiar de ar fi adevărate, nu sunt decât o parte din scopurile lor.*

[7]) Lipsește un rând.

Afară de acestea, cei ce sunt înscriși, trebue să făgăduiască o supunere oarbă și desăvârșită la poruncile capilor, trebue să se arate gata de a îndeplini poruncile acestea la cea mai scurtă înștiințare, la cel mai mic semn, **supunându-se de mai înainte, dacă ar face altfel, la pedeapsa cea mai cumplită și la moartea însăși.** *Așa, nu e lucru rar să fie pedepsiți cu moartea aceia dintre ei cari sunt judecați sau de a fi dat pe față învățăturile laice ale societății sau de a se fi împotrivit poruncilor; și aceasta se săvârșește cu atâta îndrăzneală și dibăcie, încât, cele mai multe ori, ucigașul scapă de urmăririle și răzbunarea justiției. Acum, a se preface necontenit și a se ascunde în întunerec, a-i lănțui pe oameni ca pe niște robi cu legămintele cele mai tari pentru un scop necunoscut de dânșii, a întrebuința la orice fărădelege aceste unelte ale unei voinți străine, a înarma pentru omor niște mâini al căror ajutor este încredințat prin nepedepsirea crimei: este o cruzime pe care firea însăși a lucrurilor, n'o poate îngădui. Rațiunea și adevărul ne dovedesc deci, că societatea, despre care vorbim,* se împotrivește dreptății și onestității naturale.

Pag. 31). *„Din cele ce le-am zis pe scurt, se vede destul de lămurit, ce este secta Francmasonilor, și care e ținta ei. Dogmele lor principale se împotrivesc atât de tare și atât de înverșerat minții omenești, încât nimic mai înreutățit nu se poate închipui. A voi să se nimicească religiunea și Biserica întemeiată de însuși Dumnezeu și încredințată de-o ocrotire neperitoare, pentru a restatornici, după optspreze veacuri, moravurile și așezămintele păgânilor, este o nebunie foarte mare și o nelegiuire prea cutezătoare Insă nu e mai puțin îngrozitor sau mai ușor de suferit de a vedea răpindu-se binefacerile câștigate prin bunătatea lui Isus Christos nu numai indivizilor, dar și oamenilor uniți în familii și națiuni, binefaceri care, după mărturisirea însăși a vrăjmașilor, sunt foarte mari. Intr'un scop atât de smintit și criminal, pare a se putea recunoaște ura cea nestânsă și pofta de răzbunare, de care Satana este însuflețit*

împotriva lui Isus Christos. De asemenea, scopul celalalt, pentru care Francmasonii își dau atâta osteneală de a nimici anume temeliile cele mai de căpetenie ale dreptății și ale moralității, și de a se face ajutătorii acelora cari ar voi să le fie iertat a face toate câte le poftesc, după obiceiul dobitoacelor, nu este alta decât **a prăvăli în prăpastie neamul omenesc,** *în chipul cel mai rușinos și necinstit. Răul se face și mai mare prin primejdia ce amenință atât societatea casnică, cât și cea civilă.*

(Pag. 36). *„Pe Voi însă, Venerabililor Frați, Vă rugăm și Vă cerem cu stăruință, ca împreunând munca voastră cu a Noastră, să întrebuințați toate silințele,* **pentru a stârpi această ciumă necurată, ce se strecoară prin toate vinele societății.** *Voi trebue să apărați slava lui Dumnezeu și mântuirea aproapelui: care scopuri avându-le înaintea ochilor în această luptă, nici inimoșia, nici puterile nu Vă vor lipsi. Va atârna dela înțelepciunea voastră să judecați, prin cari mijloace, mai cu seamă, se pot birui împotrivirile și piedicele. Insă se cuvine auctorității dregătoriei Noastre, ca Noi înșine să arătăm câteva mijloace potrivite. Mai întâi de toate* **trebue a scoate Francmasonilor masca, și a arăta ceea ce sunt în adevăr,** *trebus a învăța poporul, prin predici, și chiar prin Epitole Pastorale, făcute spre acest scop, care sunt meșteșugurile unor acestfel de societăți pentru a-i trage la sine, care este răutatea învățăturilor, și uriciunea faptelor lor. Precum au hotărît mai de multe ori Predecesorii Noștri, nimeni să nu creadă că-i este iertat de a se înscrie în secta Francmasonilor, dacă religiunea catolică și mântuirea sa îi este atât de scumpă, pe cât ar trebui să-i fie. Să nu înșele pe nimeni onestitatea prefăcută, căci vre-unora li s'ar putea părea, că Francmasonii nu cer nimic, ce s'ar împotrivi fățiș religiunii și sfinteniei moravurilor; dar fiindcă scopul și firea seclei sunt de tot rele, este drept să nu fie iertat a se uni cu dânșii sau a-i ajutora în vre-un chip".*

Inalții Prelați uniți și cu toți preoții români de aceeaș confesiune nu pot nici ignora, nici nesocoti cuvântul *în-*

falibil al Papei Leon XIII; *infailibil*, pentrucă este rostit, „*ex cathedra*".

Aşa fiind, întreb respectuos, dar precis: cum se împacă îndatorirea de a urma cuvântul Părintelui lor sufletesc de la Roma, cu fapta indiscutabilă de a fi promovat din răsputeri venirea la putere şi de a mai sprijini actualmente guvernul Maniu, înţesat de francmasoni?

Blajul, din a cărui bibliotecă metropolitană am împrumutat traducerea enciclicei *Humanum genus*, are cuvântul.

Şi nu poate tăcea, decât în propriul său detriment moral.

Prelaţi de altă dată[1])

In 1884 Papa Leon XIII a adresat enciclica *„Humanum genus"* împotriva Francmasoneriei *„către toţi venerabilii fraţi, Patriarhii, Primaţii, Arhiepiscopii şi Episcopii din lumea catolică, aflându-se în graţie şi comuniune cu scaunul apostolic"*.

In numărul de 1 Mai al revistei noastre am reprodus lungi fragmente din acel istoric document, *isvorît* din îngrijorarea părintească de a se denunţa oficial un rău profund primejdios şi a se lua măsuri necesare de stăvilire.

Astăzi aducem la cunoştinţa cititorilor noştri părţi di epistola pastorală a Episcopului *Fr. Nicolae Iosef Camilli*, către clerul şi credincioşii catolici din Moldova, dată în Iaşi la *1 August 1884*, prin care epistolă, însoţind traducerea în româneşte a enciclicei papale, autorul explică, fără diplomaţie, curajos şi luminos, care este ţinta acţiunii masone şi îndeamnă pe cei greşiţi să apuce calea îndreptării. Dupăce expune străduinţele din trecut ale Bericii catolice de a face să strălucească lumina adevărului, în contra uneltirilor acelora, cari voesc să distrugă credinţa, continuă în următorii termeni:

Pag. 5—6. *„Şi astăzi Locţiitorul lui Isus Christos, Leon XIII, legiuitul Urmaş al întâiului Papă Sfântul Petru, face să strălucească lumina adevărului şi să s'audă glasul său puternic, pentru a împrăştia întunerecul şi pentru a nimici rătăcirea, ce o sectă, pe cât de nelegiuită pe atât de*

[1]) cf. *Infrăţirea Românească*, din 1 Iunie 1930.

vicleană, le lăţeşte în lume, spre răul învederat al indivizilor, al familiilor şi al însăşi societăţilor civile, şi dacă ar fi cu putinţă, chiar pentru adevărata nimicire a Bisericii.

„Voi aţi înţeles, Fraţilor şi Fiilor prea iubiţi, că eu vorbesc despre secta Francmasonilor. *Aceasta a jurat nimicirea Bisericii lui Isus Christos, şi nici nu mai ascunde acest scop al său, drăcesc. Atâtea ne descopere, şi chiar ne dovedeşte învederat, prea înţeleptul Pontifice, care povăţueşte şi cârmueşte astăzi Biserica, Papa Leon XIII, în enciclica sa* **Humanum genus** *îndreptată de dânsul tuturor Episcopilor din lumea catolică, şi care astăzi v'o împărtăşesc vouă tuturora, cari sunteţi încredinţaţi grijilor mele pastorale.*

„Că într'adevăr Papa a atins rana cangrenoasă ce chinueşte societatea modernă, ne încredinţează strigătul de durere şi de răzbunare, ce l-a scos în luna lui Maiu din anul acesta, secta francmasonică, prin gura Marelui Orient din Roma, împotriva acestei învăţături solemne a Locţiitorului lui Christos, care o osândeşte[1]*). Şi, dac'ar fi de trebuinţă, strigătul acesta ne-ar încredinţa că Papa a descoperit scopurile uricioase şi înts'adevăr diabolice ale nelegiuitei secte.*

„De aceea în zadar se sileşte astăzi Francmasoneria să ne facă a crede că Papa a defăimat-o, că nu e adevăr că ea este o societate fără Dumnezeu, duşmană a creştinismului şi într'un chip deosebit, a Bisericii catolice, că nu este adevărat că e vrăjmaşă a ordinei publice, şi resvrătitoare a societăţii civile şi chiar a familiei. In zadar se sileşte astăzi Francmasoneria să ne facă a crede că ea este un aşezământ filantropic, umanitar, care îngăduieşte toate şi pe toţi, că ea nu caută alta decât cumpănirea datoriilor şi drepturilor obşteşti prin mijlocul egalităţii, fraternităţii şi

[1]) Circulară îndreptată de Marele Orient al Italiei *tuturor marilor puteri ale familiei francmasonice universale*, relativ la ultima Enciclică şi publicată în Maiu 1884. Vezi: *Rivista della Massoneria italiana* organ oficial al Marelui Orient din Roma.

al libertăţii, că ea nu voeşte alta decât să ajute şi să uşureze nevoile sărmanului popor, scăpându-l de ori-ce tiranie şi superstiţiune, prin mijlocul binefacerii şi al învăţăturii".

Pag. 7—10. *„De aceea, fraţilor şi fiilor prea iubiţi, noi vă împărtăşim astăzi, în mod oficial, Enciclica* **Humanum genus** *a Prea Sfântului Nostru Părinte Leon XIII, părându-mi numai rău de a nu fi putut face aceasta mai înainte, fiind împedecaţi de S. Vizită Pastorală. Noi dorim ca voi să adânciţi acest document foarte însemnat, în care Papa descopere poporului creştin, şi osândeşte întocmirea şi nelegiuitele tendinţe ale Francmasoneriei şi ale tuturor celorlalte secte, ce-i sunt însoţite, şi care în orice chip sunt părtaşe de scopul ei.*

„Cuvântul Locţiitorului lui Isus Christos se aude tocmai la vremea cuvenită, fraţilor şi fiilor iubiţi, pentru că aduce la băgare de seamă mintile uşoare, pentru a împrăştia amăgirea lor, pentru a feri pe creştini de primejdia de a cădea în lanţurile sectelor, şi mai ales pentru a lua înapoi şi pentru a smulge din mâinile vrăjmaşilor sântei noastre religiuni, pe cei ce le sunt părtaşi fără de voie, pe sufletele slabe, ce ei au ştiut şi au putut să amăgească cu meşteşugirile lor cele iscusite. Şi într'adevăr, câţi slabi creştini n'au fost amăgiţi şi înşelaţi de sectari, cari i-au făcut să creadă că în societatea lor filantropică şi patriotică, în loja francmasonică, se adună numai pentru a se înţelege asupra scopurilor omenoase, pentru a se sfătui asupra mijloacelor, ce trebue să se întrebuinţeze spre a se împotrivi obscurantismului şi superstiţiunii?

„Insă noi ştim ceea ce se înţelege astăzi prin toate acestea, astăzi când au eşit la lumină documente însemnate şi autentice ale sectei. Cuvintele clerical, ultramontan, obscurantism, superstiţiune, civilizaţiune, progres *ş. c. l., în limba francmasonică şi sectarie nu însemnează alta decât* catolic, urmaş al învăţăturilor Romei Papale, creştinism, re-

ligiune dumnezeiască, civilizaţiune păgână, lepădare de Dumnezeu!

Aşadară cei amăgiţi, cei înşelaţi să deschidă ochii, şi dacă nu voesc ei să creadă lui Leon XIII, să creadă cel puţin sectei însăşi care într'o instrucţiune tainică scrisă în 1819 spunea deschis: „Scopul nostru din urmă este acela al lui Voltaire şi al revoluţiunii franceze: NIMICIREA PENTRU TOTDEAUNA A CATOLICISMULUI, şi chiar a ideii creştine care, dacă rămâne în picioare pe dărâmăturile Romei, ne-ar fi o piedică[1]*". Această instrucţiune tainică din 1819, este întărită de un decret francmasonic hotărît la Paris, în anul 1879, de adunarea obştească a lojelor franceze, la care se aflau de faţă trimişi francmasonici din orice naţiune. Acel decret zice aşa:*

„Trebue să descreştinăm (să nimicim credinţa creştină) *prin toate mijloacele, dar mai cu seamă sugrumând puţin câte puţin catolicismul", fiecare an prin noui legi împotriva clerului. In opt ani, „mulţumită învăţământului laic* (lumesc) *fără Dumnezeu, vom avea o generaţiune atee* (care tăgăduieşte Dumnezeirea[2]), *etc., etc." Cu toate acestea, se potrivesc foarte bine Circularele loje francmasonice* Universo *din 25 Noemvrie 1883 în care (între altele mărturisiri) se spune, că prăbuşirea stăpânirii vremelnice a Papilor n'a fost decât un mijloc întrebuinţat pentru a ajunge la scopul nimicirii religiunii creştine. Şi să nu credem că aceasta este o idee arătată de o lojă francmasonică particulară, despre a cărei autoritate ne-am putea îndoi, căci întregul Mare Orient din Roma aprobase deja şi-şi însuşise, cu o scrisoare oficială, din 12 Noemvrie 1883, sus numita circulară a lojei Universo*[3]*).*

Pag. 9—10. *„Cu drept cuvânt, dară, Prea Sântul Părinte Leon XIII şi-a ridicat glasul său apostolic pentru a*

---

[1]) cf. *La révolution en face à l'Eglise* par *Crétineau-Joly.*
[2]) cf. *Le secret de la Franc-Maçonnerie* par Mgr. *Amand Joseph Fava.*
[3]) cf. *La Civiltà Cattolica*, Serie XII, Vol. VI, Quart. 816.

denunța și osândi o sectă, care după însești documentele sale oficiale, nu suflă decât ură împotriva lui Isus Christos. Papa și-a făcut fără îndoială datoria sa prin acest act solemn și doctrinar, îndeplinindu-și astfel dumnezeiască misiune de Cap al Bisericii și de Păstor obștesc al turmei lui Christos. Noi însă, fraților și fiilor prea iubiți, trebue să fim foarte recunoscători lui Leon XIII, pentrucă El a descoperit tuturora scopul uricios al sectei francmasonice. Dar nu trebue să ne mărginim numai la simțirea recunoștinței, ci cu această simțire trebue să împreunăm și să potrivim faptele noastre, împlinind datoriile ce ne sunt impuse de însăși Enciclica Prea Sântului Nostru Părinte.

„Și înainte de toate, cum am mai spus-o, trebue să pătrundem pentru a ne folosi de învățăturile ei cele mântuitoare. Papa a răspândit lumina celei mai strălucite învățături asupra unui mare număr de rătăciri, al căror lăcaș și unealtă este secta francmasonică. Papa a numit sistema acestei secte cu numele său cel adevărat, chemând-o Naturalismul. *El a dovedit în cultul naturei, scopul sectar, de a face pe Dumnezeu netrebuincios, și de a deprinde pe oameni să trăiască ca-și cum n'ar fi Dumnezeu; și a arătat care sunt urmările puneri în lucrare a acestui nenorocit principiu, în ordinul moral și religios, ca și în ordinul politic și social. Apoi, ca o neapărată urmare a acestui sistem monstruos, Papa a arătat desăvârșita nerânduială și prăpastia adâncă, în care se aruncă societățile, precum și indivizii, ce se leapădă de Evanghelie, și îndepărtează dela sine ajutorul binefăcător și trebuincios al Bisericii. In sfârșit Papa a dovedit că leacul, atâtor și așa de mari rele, se găsesc numai în întoarcerea adevărată la principiile credinței, și în punerea în lucrare a moralei creștine.*

„Insă nu este de ajuns, fraților și fiilor prea iubiți, să pătrundem adevărurile cuprinse în Enciclica prea Sânului Nostru Părinte, dar trebue să facem din însăși aceste adevăruri, un obiceiu statornic și nevătămat al vieții noastre.

„Așa dar aceia, cari din nenorocire s'ar fi lăsat a fi înșelați de frumoasele făgăduințe ale acesteia; cari, lăsându-

se a fi amăgiți, ar fi crezut să facă un lucru indiferent, adecă nici bun nici rău, supunându-se la niște legi, ce le păreau nevătămătoare; nu au decât a recunoaște fără viclenie, că ei s'au înșelat, făcându-se ajutătorii și adepții unei secte, care caută nimicirea celor mai scumpe a lor credinți. Să se grăbească dar a rupe orice legături fățișe sau ascunse, ce-i ține uniți cu secta osândită și să se încredințeze că nu este cu putință a rămâne nepăsători în această materie; că nu e cu putință a fi catolic și francmason; că nu **e cu putință a face parte în acelaș timp din Biserica lui Isus Chiristos și din diabolica sectă a acelora ce voesc a o nimici.** *Căci, ce împărtășire are dreptatea cu fărădelegea? Sau ce unire are Christos cu Belial? Sau ce parte este credinciosului cu cel necredincios? — De aceea nici o privire omenească, nu frica de judecata lumii, nu interesul, nu prieteșugul pot împedeca pe adevărații credincioși de a-și face datoria, când e vorba de a se desface de un vrăjmaș, ce amenință credința și religiunea lor, când e vorba de a opri năvălirea unui păgânism mult mai rușinos și mai vinovat decât acela de care ne-a slobozit Evanghelia*".

Oprește-ți, onorată față bisericească *unită* cu Roma, de unde a pornit lupta oficial declarată contra Francmasoneriei; oprește-ți gândul și mai citește odată cu reculegere, scrutându-ți conștiința, ultima frază din acest ultim fragment al epistolei pastorale.

Nu-i așa că-ți sfredelește sufletul ca o imputare adânc întemeiată? Nu te biciuește, chemându-te la datoria neglijată, mai ales pe Dta? care te lauzi cu legăturile biseculare cu Roma, către care se îndreaptă toată admirația ce se impune oricărui om cult, isvorîtă din prestigiul unui trecut de istorie a civilizației.

Legăturile cu Roma pot desigur constitui un titlu de mândrie; dar mai ales trebue să creeze obligația *onest* simțită de a executa cu *onestitate*, adică deplin și pe față în litera și spiritul lor, conținutul instrucțiilor venite dela Pontificele Roman, așa cum dictează datoria de obedință

către Sfântul Scaun. Exemplul de executare, fără rezerve şi fără reticenţe, adică *onestă*, îl dă *Episcopul Fr. Nicolae Iosef Camilli* în epistola, mai sus fragmentar citată.

Prilej pentru a-l imita orice preot unit, în frunte bine înţeles cu I. P. S. S. Mitropolitul Blajului, ne aduce din nenorocire vremea tulbure prin care trecem, tulburată tocmai prin efectul uneltirilor Francmasoneriei, astăzi însutit mai puternică decât la 1884.

Aşa fiind, de ce tăceţi, înalţi Prelaţi ai Bisericii noastre naţionale, ai Bisericii unite româneşti?

Nu se poate ca lumea cultă a Blajului să nu fie la curent cu enormele progrese de o îngrijorătoare distrugere ce ascunde în sine forţa crescândă a Francmasoneriei ascunsă şi perfidă, vrăjmaşă ireconciliabilă a Credinţei.

Nu se poate presupune să nu fi ajuns în cetatea spirituală a Blajului cel puţin svonuri, dacă nu cunoştinţe precise, despre lupta de demascare sistematică pe care o duce de ani de zile şi *Înfrăţirea Românească* dela Cluj şi studenţimea bucureşteană prin *Buletinul anti-iudeo-masonic*, contra sectei scelerate, condusă din umbră de Jidani.

Şi dacă curentul din ţara întregită nu conţine germenii unui îndemn pentru conducerea Bisericii unite, de a lua o atitudine combativă; atunci întreb: oare nici lupta aspră şi tradiţională a Romei, culminând cu enciclica *Humanum genus*, nu constitue un caz de conştiinţă pentru cârma confesională a Blajului?

Prelaţii de altădată aveau simţul obedienţii canonice, aveau conştiinţa curată şi curajul moral de a lupta contra distrugătorilor religiei creştine.

Ce-a rămas din aceste bunuri Prelaţilor de astăzi?

O demascare necesară[1])

In „*Buletinul anti-iudeo-masonic*“ No. 6 din Iunie 1930, citim la pagina 223 următoarea notă a redacției:

„In ediția de capitală a „Universului“, în care a apărut relatările asupra întrunirii ținută de „Cultul Patriei“ la Cluj, au fost *cenzurate* toate pasagiile referitoare la francmasonerie, chiar și din Moțiune, pasagii apărute în ediția de provincie. Nu-și dă seama Dl Stelian Popescu pe ce pantă alunecă „Universul“? Sau banda francmasonică din sânul ziarului a devenit atotputernică“.

Spre a împlini lacuna mai sus constatată, reproduc vorbirea ce-am rostit la Cluj, în Teatrul Național, în fața a 2000 de persoane, la adunarea ținută de Asociația „Cultul Patriei“, unde am fost invitat de Președintele ei, Dl Profesor universitar *Marin Ștefănescu*.

Domnilor,

Asociația „Cultul Patriei“, făcându-mi onoarea să mă cheme la această impunătoare întrunire, am venit stăpânit de simțul datoriei de a contribui în limita puterilor mele la o manifestare de românism integral.

Domnilor, care ați avut fericita ideie de a descinde în inima Ardealului veșnic românesc, D-voastră sunteți animați de voința de a ridica la *maximum* și *optimum* forțele latente ale ființei noastre etnice; D-voastră purtați grija patriotică de a ne păzi neamul de vrăjmășiile ce clocotesc în

---

[1]) cf. *Infrățirea Românească*, din 15 Iunie 1930.

contra lui fie din lăuntru, fie din afară. Împărtăşim cu toţii simţul să ne apărăm neamul în instituţiile lui fundamentale, prin care şi-a păstrat naţionalitatea în trecut şi cari constituiesc garanţiile sigure ale prosperităţii noastre în viitor.

Aceste instituţii sunt *Tronul* şi *Altarul*.

Contra forţelor susţinătoare ale acestor două aşezăminte istorice, contra *Armatei* şi *Preoţimei*, unelteşte astăzi, din întuneric, primejdios şi formidabil, secta puternică a Francmasoneriei. Asociaţia „Cultul Patriei" nu poate rămâne nepăsătoare în faţa acestui duşman intern, care are întinse ramificaţii de organizaţie şi influenţă peste hotare. Amintesc, în treacăt, că la 1890, Francmasoneria număra în toată lumea 28 milioane de aderenţi şi dispunea de un fond de 3 miliarde franci-aur[1]). De atunci, se ştie că a progresat enorm şi în special, după terminarea războiului mondial.

Lucrează contra actualei organizaţii politice şi economice a statului o societate secretă; lucrează din întuneric: nu la lumina zilei. La lumina zilei simulează numai o activitate inocentă spre a ademeni pe cei naivi. De fapt îşi păstrează secretul activităţii sale ocult prin strasnice jurăminte, impuse membrilor cari intră în organizaţie. Vă citesc textul unui jurământ cu sancţiunile impresionante:

„Jur înaintea arhitectului suprem al tuturor lumilor că nu voiu destăinui niciodată secretele, semnele, atingerile, cuvintele, doctrinele şi uzurile Frcm. şi că voiu păstra asupra acestora o tăcere eternă. Promit şi jur lui Dumnezeu că nu voiu trăda nimic nici prin condeiu, nici prin semne, nici prin vorbe, nici prin gesturi; că nu voiu face să se scrie, să se litografieze, să se graveze, să se imprime ceva; că nu voiu publica vreodată ceia ce mi s'a încredinţat până în acest moment şi cela ce mi se va mai încredinţa în viitor. Mă oblig şi mă supun la următoarea pedeapsă dacă îmi calc cuvântul:

---

[1]) cf. P. Rosen: *L'ennemie sociale*, din 1890.

„Să mi se ardă buzele cu un fier roşu, să mi se taie mâna, să mi se smulgă limba din gură, să mi se reteze gâtul, cadavrul meu să fie spânzurat în loja, în timpul când se lucrează la admiterea unui nou frate, spre a servi de batjocură a infidelităţii mele, şi drept spaimă pentru alţii, în urmă să fie ars iar cenuşa să fie aruncată în vânt, ca să nu mai rămână nici o urmă despre amintirea trădării mele[2]).

Cui se face asemenea jurăminte? Cine conduce efectiv Francmasoneria?

D-lor, această organizaţie ocultă, compusă din grade suprapuse în piramidă, în aşa fel în cât membrii de pe treapta inferioară nu cunosc membrii de pe treapta imediat superioară, *este condusă de şefi invizibili*, ce rămân necunoscuţi, cari văd din vârful piramidei toate treptele, dar de jos în sus nu sunt văzuţi. Aşa dar, conducătorii invizibili, rămânând în întuneric, nu au nici o răspundere faţă de turma celor conduşi, cari au jurat inviolabilitatea secretului masonic.

Ce ţinteşte să asigure secretul masonic? Una afirmă, şi alta gândesc. Afirmă că urmăresc desvoltarea unei umanităţi superioare celei de astăzi, prin practica filantropiei dezinteresate şi mai ales prin aplicarea principiilor *libertate, egalitate, fraternitate*, acelor principii de care s'a călăuzit societatea franceză dela sfârşitul veacului al XVIII şi a căror aplicare a adus atâta vărsare de sânge şi ruini în Franţa.

Am dovezi precise şi incontestabile că Francmasonii în afişarea acelor principii nu sunt sinceri, că sub formule dulcege ascund planuri criminale de distrugere şi asasinate spre a pune mâna pe putere. Iată ce înţeleg conducătorii invizibili, rămaşi totdeauna nedescoperiţi, prin cuvintele *libertate, egalitate, fraternitate*, aşa cum le-au explicat la 1860 unui neofit de valoare istorică, rămas tipul

---

[2]) cf. *Înfrăţirea Românească*, din 1 Februarie 1926.

eroului popular în istoria patriei sale, lui *Giuseppe Garibaldi*, de care Francmasoneria înțelegea să se servească spre a dărîma prestigiul bimilenar al bisericii catolice.

Libertate, *armă atotputernică, cu care noi am răsturnat lumea,* înseamnă *independența fără margini și restricții, sustrasă de la ori-ce fel de autoritate;*

Inseamnă *independența spiritului, care nu poate fi stânjenită prin nici o revelație, nu poate fi limitată prin nici o dogmă;*

Inseamnă *independența voinții, care nu se supune la nici o putere, care nu recunoaște nici Rege, nici Papă, nici Dumnezeu.*

Prin ajutorul libertății ca pârghie și prin pasiunile omenești ca punct de sprijin, noi vom răsturna pentru totdeauna pe Regi și pe Preoți, acești inamici neînduplecați ai neamului omenesc, mai funești pentru omenire decât tigrii pentru cele-lalte animale.

„Egalitate, *instrumentul, atotputernic, cu care noi am transformat lumea* înseamnă *egalizarea proprietăților, căci drepturile omului la pământul comun, ca cetățean al unei singure și aceleiași lumi, sunt mai vechi și mai sacre decât toate contractele și tot dreptul nescris și prin urmare aceste drepturi trebuesc restabilite, pe când contractele trebuesc rupte și dreptul nescris trebue desființat.*

„Fraternitate, *făgăduința atotputernică cu care noi am stabili puterea noastră* înseamnă: *Frăția în Frcm. pentru a constitui UN STAT IN STAT, cu mijloace și cu o funcțiune independente de stat și necunoscute statului;*

Inseamnă *frăția în Frcm. pentru a constitui UN STAT DEASUPRA STATULUI, cu o unitate, un cosmopolitism, cu o universalitate, care fac Frcm. să fie superioară statului și să-l conducă;*

Inseamnă **frăția în Frcm. pentru** *a constitui UN STAT IN CONTRA STATULUI, atâta vreme cât vor exista armate permanente, cari sunt instrumente de apăsare, principii de parazitism, piedecă a oricărei înfrățiri.*

„Prin ajutorul Fraternității ca pârghie, și prin ura omenească drept punct de sprijin, noi vom face să piară pentru totdeauna parazitismul și represiunea armatei, această ciumă nepotolită, această groază sălbatică a neamului omenesc".

Așa dar, ținta precisă a uneltirilor masonice constitue: *Tronul* slujit de Armată, și *Altarul* slujit de Preoțime. In acești doi factori, *Armata* și *Preoțimea*, principiul Ordinei și al Credinței creștine, prin care ne-am păstrat în furtuna veacurilor și ne-am făurit statul român, lovește astăzi din plin, cu ură sălbatică și hipocrizie rafinată Francmasoneria.

Înțelegeți Domnilor, pentru care motiv, după documentele citite, o numesc, incontestabil întemeiat, *secta scelerată*. Iată de ce am socotit de datoria mea să atrag atenția, în ședință publică, asociației „Cultul Patriei", care înumără printre membrii ei ofițeri distinși și înalți membrii ai clerului, să nu cadă în cursa ce-i întinde Francmasoneria sub forma fățarnică și periculoasă a lojelor numite *naționale*.

Acestea spuse, socotesc că este o desăvârșită incompatibilitate între calitatea de slujitor al Tronului și al Altarului și calitatea de membru în secta scelerată.

Și pentru ca firele slabe, ademenite de mirajul profiturilor personale să nu mai cadă în ispită, se impune ca Francmasoneria prin *LEGE* să fie isgonită de pe pământul României întregite.

Și acum Domnule Președinte al Asociației „Cultul Patriei", domnilor generali ai războiului pentru întregirea neamului, domnilor membri, sunt sigur că cu toții împărtășim sentimentul datoriei ce ne incumbă, de a denunța și demasca Francmasoneria, de inițiativă, de conducere ocultă și de finanțare jidovească.

Cluj, 11 Maiu 1930.

„Masoneria desfiinţează România“[1])

Redăm după hărţile autentice: două clişee ce dovedesc proectele politice ale Masoneriei internaţionale, în care, e înglobată şi Masoneria pseudo-naţională din România şi prin care hărţi, se dovedesc uneltirile Masoneriei de a desfiinţa şi România înglobând'o în confederaţia slavă sovietică de nord şi de sud.

Hărţile ni le-am procurat de la serviciul de informaţie al Frăţiei de Cruce din ţara Moţilor.

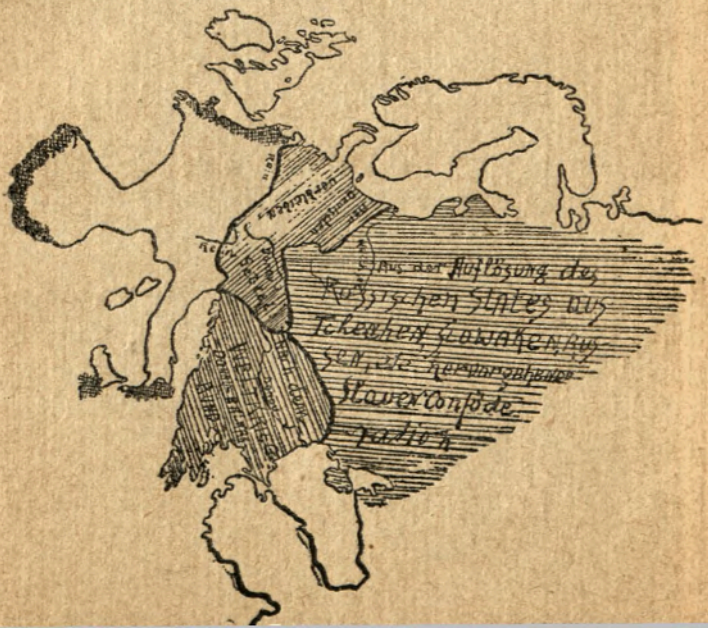

Ambele documente au fost elaborate cu mult înaintea războiului mondial, într'o şedinţă secretă a conducerii lojelor francmasone din Anglia. Acolo s'a fixat harta Europei, conform planurilor şi intereselor societăţilor oculte, conduse de Jidani internaţionali, stăpâni în acelaş timp şi ai finanţei, care prin împrumuturi oneroase şi speculaţii de burse îngenuchiază şi robesc statele creştine debitoare.

Este surprinzător şi în acelaş timp îngrijorător, cum acele planuri s'au realizat aproape în întregime prin sfârşitul războiului mondial, a cărui deslănţuire a intrat în proectele de viitor ale neamului jidovesc, care de altfel a şi profitat enorm din situaţia postbelică:

prin *instituţia Ligii Naţiunilor;*

prin *forţarea încetăţenirii în massă a Jidanilor;*

prin *ridicarea lor la o incontestabilă supremaţie financiară;*

prin *instăpânirea comunismului jidovesc în ţara, unde neamul lui Iuda fusese mai straşnic ţinut în respect: în Rusia ţaristă.*

Examinând harta, facem următoarea constatare: *Germania* este indicată drept **republică**; *Austro-Ungaria* **nu mai există**; *Rusia* este destinată **„Statelor pentru experimente socialiste"**. Aşadar, cele trei formidabile Imperii din Europa veche erau menite pieirii de către forţa subversivă a Francmasoneriei internaţionale, având ca ţintă zdrobitoare tronurilor şi altarelor, conform instrucţiilor date lui Garibaldi.

Sfârşitul războiului mondial a adus „cascada tronurilor" între cari şi a celor trei împăraţi ai Europei; a adus desfiinţarea Altarului în Rusia pravoslavnică prin aplicarea comunismului, de origină şi de finanţare, de aplicare şi exploatare jidovească; a adus prăbuşirea puterii catolice, în Austro-Ungaria, prin dispariţia dela Viena a acelui Împărat, care era socotit în Europa veche drept cel d'intâiu susţinător al Vaticanului în străinătate.

Așa dar, proectele Francmasoneriei iudaice în partea lor esențială s'au înfăptuit prin rezultatul războiului mondial: tronuri prăbușite, ortodoxia rusească desființată prin crima comunistă, catolicismul în Europa lipsit de un puternic sprijin istoric.

Care era situația României după conspiratorii masonici?

In ambele hărți țara noastră nu mai figurează: este pur și simplu înglobată în *„Süd-ost slavischer Staatenbund"*, ori în *„Donau-Balkanbund"*, din prima ori din a doua hartă. România cu aspirațiile ei naționale trebuia să intre în *„Donau Balkanbund"*! De altfel, amintesc cititorilor noștri, că în 1919, 1920, 1921, cu cât ieșeau la iveală greutățile consolidării statelor născute ori mărite de pe urma războiului mondial, cu atât se afirma și susținea în presa internațională, finanțată de Jidani, propunerea de a se constitui „confederația dunăreană" a statelor ieșite din mozaicul habsburgic, la care să se asocieze și statele balcanice. Își făcea apariția din nou planul Iudeo-masoneriei cosmopolite, care nu putuse să zădărnicească constituirea și întregirea statelor în virtutea principiului naționalităților, dar încerca să profite de greutăți inerente începutului, spre a distruge opera anevoiasă a tratatelor de pace.

Această Francmasonerie este *una* peste tot globul, deci *universală*, și *esențial jidovească*.

Nu trebue să ne înșele aparențele, confecționate artificial cu intenția perfidă de a induce în eroare. Este *una*, de orice rit ar fi, orice titlu și-ar dar, orice origine și-ar atribui, ori-ce nume și-ar lua cu împrumut; după cum Jidanul rămâne acelaș oricare i-ar fi numele răsunător creștin sau istoric-arian, cu care s'ar înpăuna! Francmasoneria recurge la o manevră grosolană, spre a ademeni pe naivi, când se întitulează, de *națională*. Această firmă ademenitoare, ce simulează independență și inocență, în realitate reprezintă numai o sucur-

sală a acelei vaste organizații secrete *universale*, care a prins lumea civilizată ca într'o pânză de paianjen.

Este *jidovească* conducerea superioară a tuturor masoneriilor de orice rit, origină, nume, făcând o politică ascunsă, care a dictat și dictează la răspântiile istoriei, conform intereselor exclusive ale neamului jidovesc. Dacă uneori interesele Iudaismului concordă cu interesele statelor creștine, acest fapt constitue o simplă coincidență, asupra căreia este o naivitate să ne facem iluzii.

Planurile masonice, fixate în hărțile menționate, și parțial realizate prin războiul mondial, fac dovada incontestabilă, că la deslănțuirea revoluțiilor în Rusia, în Germania, în Austria[1]) a fost dedesubt mâna plină de aur a lui Iuda. El le-a făcut, pentru-că neamului său i-a folosit: „*Is fecit cui prodest*".

Astăzi nu mai încape nici o îndoială. Lumina istorică este deplin stabilită.

Rămâne să tragem învățăminte și să ne luăm măsurile noastre de apărare, cu atât mai imperios cerute, cu cât Jidovimea internațională, încadrată prin conducătorii ei în Francmasoneria *universală*, *una* și *indivizibilă*, nu a părăsit planul de a reduce România la rolul șters de membru component al unei confederații sud-est-europene, în care să dicteze finanța ei cu toate consecințele politice impuse de atare fapt.

Sunt semne multe că se lucrează stăruitor, discret și eficace în această direcție.

In România întregită Francmasoneria are la dispoziție *anumita presă*, toată apărând interese curat jidovești sub masca hipocrită a ideilor democrate și umanitare.

Prin această presă, venală și dușmană intereselor noastre autohtone, Francmasoneria a luptat și a isbutit să impună la putere, terorizând Regența și zăpăcind opinia publică, un partid având drept ideologie concepțiile pericu-

---

[1]) Și în ultimul timp în Spania.

boase ale unei democraţii, inventată de teoreticiani iudei spre a duce la pieire naţia naivă, care încearcă să le experimenteze. Naţional-ţărăniştii, conduşi de periculoşi demagogi, de teoreticiani iudaizaţi în ideile lor, de francmasoni şi regionalişti destrămători ai unităţii naţionale, erau indicaţi, — în consfătuirile secrete ale lojelor, — să prezideze la opera de anarhizare a ţării, de sărăcire sistematică şi dezorganizare treptată a României întregite.

Numai din acest punct unitar de vedere, se poate înţelege întreaga legislaţie economică a lui Madgearu, legea administrativă a lui Vaida, legea de deposedare a coloniştilor macedoneni în Cadrilater, legea lui Michalache de liberă circulare a pământurilor ţărăneşti, legea pensiilor de plătit foştilor funcţionari unguri, cari nu au depus jurământul faţă le Statul român, favorizarea sistematică Jidanilor sub orice formă şi în fiecare ocazie, abdicarea dela orice sentiment de demnitate naţională în acceptarea condiţiilor împrumutului extern şi a diferitelor concesiuni date la strein, jaful săvârşit în averea statului, toleranţa practică în propriul partid faţă de clienţii justiţiei represive, metoda de a guverna prin falsificarea dispoziţiilor constituţionale şi călcarea flagrantă a legilor fără nici o sancţiune, pe scurt: *o acţiune metodică de distrugere a eforturilor noastre de consolidare, cu dezorganizarea statului şi reducerea la cumplită sărăcie a societăţii româneşti.*

Acest rezultat intră minunat de bine în planurile Iudeo-masoneriei, care ţinteşte să distrugă România întregită, după ce o va fi slăbit sistematic printr'o crescândă criză morală şi criză de autoritate, alimentată prin practica *corupţiei;* după ce o va fi îngenuchiat şi robit finanţei internaţionale.

Istoricul de mâne va scrie despre trimitatea Maniu—Mihalache—Madgearu din anii 1928—1931: au fost, cu sau fără conştiinţă, *instrumentele masoneriei jidoveşti.*

Tabla de materii.

Despre Francmasonerie — — — — pag. 4
Cum lucrează Francmasoneria — — — pag. 25
Francmasoneria în lumina „Protocoalelor“ pag. 33
O carte rarissimă — — — — — — pag. 44
Pentru desmeticirea francmasonilor români pag. 51
Pentru-ce societate secretă? — — — — pag. 65
Citiţi şi vă luminaţi: enciclica „Humanum genus“ pag. 72
Prelaţi de altă dată — — — — — pag. 80
O demascare necesară — — — — — pag. 87
Francmasoneria desfiinţează România — pag. 92

Tabla de materii.

Despre Francmasonerie — — — — — pag. 4
Cum lucrează Francmasoneria — — — — pag. 25
Francmasoneria în lumina „Protocoalelor" pag. 33
O carte rarissimă — — — — — — — pag. 44
Pentru desmeticirea francmasonilor români pag. 51
Pentru-ce societate secretă? — — — — — pag. 65
Citiți și vă luminați: enciclica
„Humanum genus" pag. 72
Prelați de altă dată — — — — — — pag. 80
O demascare necesară — — — — — — pag. 87
Francmasoneria destiinteză România — pag. 92

ANTICARIAT BRAȘOV